

ŽELEZAR

2. seja delavskega sveta Železarne Sprejeli so razrešnico staremu UO in imenovali direktorja Železarne ter dva vodja oddelkov

V petek, 14. junija, je bila 2. seja delavskega sveta Železarne, na kateri so poslušali poročilo upravnega odbora o izvršeni primopredaji, imenovali direktorja Železarne ter reševali tekoče probleme po predlogih ustreznih komisij delavskega sveta Železarne.

Poročilo upravnega odbora o izvršeni primopredaji so sprejeli in potrdili ter s tem dali razrešnico upravnemu odboru, ki je bil izvoljen za mandatno dobo 1967/68.

Na predlog razpisne komisije za reelekcijo direktorja Železarne, ki jo je imenoval delavski svet Železarne na seji, dne 19. januarja 1968, so na tej seji soglasno imenovali za direktorja Železarne mag. inž. Petra KUNCA, do sedaj vodjo energetskega gospodarstva Železarne. Za primopredajo poslova direktorja so imenovali posebno primopredajno komisijo, pravni službi pa so naročili, da izvede ustrezne spremembe v registru gospodarskih organizacij pri okrožnem gospodarskem sodišču v Ljubljani.

V nadaljevanju seje so obravnavali tekoče probleme po predlogih ustreznih komisij DSŽ. Na predlog komisije za gospodarstvo in osnovna sredstva so odobrili likvidacijo nekaterih osnovnih sredstev na plavžu, potrdili so program koriščenja sredstev investicijskega vzdrževanja v okviru odobrene vsote, odobrili odkup hiše na Fužinski

cesti 3 in 5, odobrili bonifikacije za nekatere reklamacije zamejskih kupcev in odobrili angažiranje amortizacijskih sredstev za leto 1968 za nekatera nujna dela oziroma dobave.

Na predlog komisije za prošnje in pritožbe so nato rešili nekaj pritožb oziroma prošenj sodelavcev Železarne, na predlog komisije za organizacijo dela, produktivnost in nagrajevanje pa potrdili naslednje predloge: cenik za valjanje hladno valjanih trakov visoko legiranih jekel, povečanje osnovne cene pri oblikovanju osebnih dohodkov s faktorjem 1,40 za proizvodnjo, pridobljeno iz odrezkov, pravilnik o premiranju za zmanjšanje stojnin, predčasno vrnjenih vagonov in ugotavljanje poškodovanih voz ter rešitev ur za šoferje osebnih in tovornih avtomobilov Železarne.

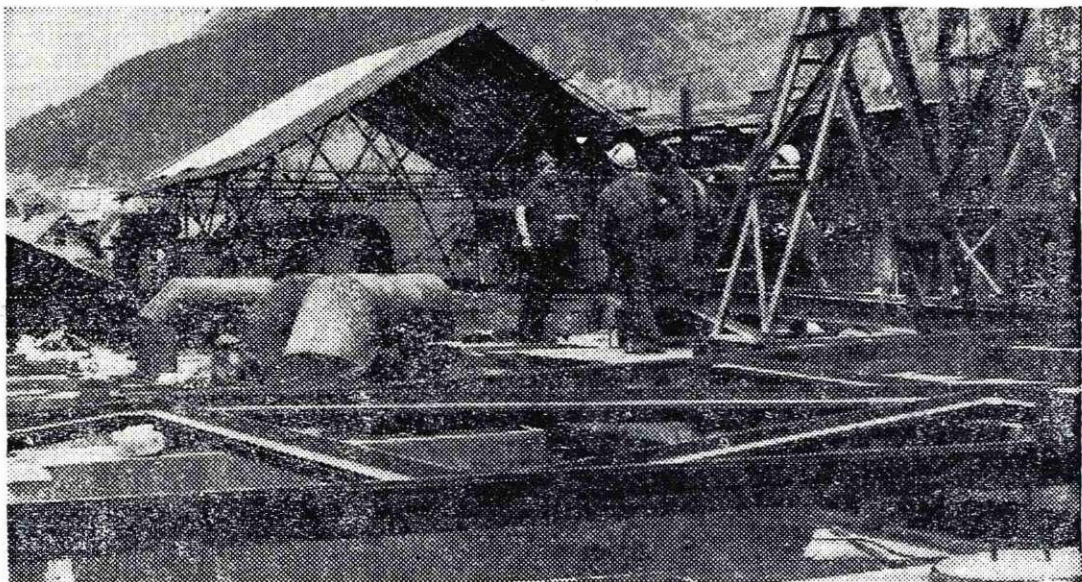
Ob koncu seje so na predlog razpisne komisije imenovali za vodjo oddelka za varstvo pri delu inž. Petra POLAKA, za vodjo oddelka za zdravstveno in socialno varstvo pa dr. Aleksandra RJAZANCEVA.

Obnova šamotarne

»Veza vaš telegram od 14. juna i telefonski razgovor sa vašim drugom Romanom stop Sa velikom žalošću primili smo vest zbog elementarne pogode u vašoj šamotari stop Stojimo na razpolaganje za isporuku svih vrsta i pozicija vatrostalnog materijala stop Isporuka će biti kvalitetna i na vreme stop Stojimo na razpolaganje za sve čime Vam možemo pomoći tako da bude vaša proizvodnja u čeličarni nesmetena stop Pozdrav inž. Vidoje Davidovski — Fabrika za ognoodporni materijal Gostivar.« Tako so nam sporočili tovariši iz Gostivarja, ki so nam pripravljeni priskočiti takoj na pomoč. Mi smo jim hvaležni za to njihovo veliko razumevanje. Pri njih smo že naročili večjo količino ponvične opeke, ki so jo že pričeli v ponedeljek odpravljati.

Druga izredno razveseljiva novica je tudi ta, da je v nedeljo, 16. t. m. uspelo, kljub slabemu vremenu, podjetju Kovinarsko iz Krškega, postaviti prvo strešno konstrukcijo, 18. t. m. pa že drugo, kar kaže, da bo obnova sušilnega dela šamotarne gotova v predvidenem roku, ali pa mogoče že prej, kakor je bilo to dogovorjeno. Prizadevnost tega delovnega kolektiva in sam odnos do dela in discipline je res na izredni višini, kar je že pred pričetkom del o tem kolektivu povedal tehnični direktor naše Železarne. To podjetje dela tudi pri izgradnji naše aglomeracije, delalo pa bo tudi rezervuarje za kisik v jeklarni.

Obnova mazutov in parovodov je zaključena, zaključena pa je tudi montaža hladilnih cevovodov, ki omogočajo zopet hlajenje na vseh pečeh. Tudi to delo, ki

Podjetje KOVINARSKO iz Krškega je v izredno kratkem času izvedlo vse priprave za novo prekritje šamotarne. V teh dneh pa so postavili že prve strešne konstrukcije

4. seja upravnega odbora Predlog za korekturo in dopolnitev statuta Železarne

V torek, 18. junija t. l., je bila 4. seja upravnega odbora, na kateri so obravnavali le tekoča vprašanja in reševali nekaj prošenj, pred tem pa so pregledali kako so izvršeni sklepi prejšnje seje upravnega odbora.

Med tekočimi vprašanji so odobrili nekaj službenih potovalnih v zamejstvo, vzeli so na znanje informacijo o izvrševanju proizvodnega programa v I. dekadi junija 1968, dalje poročilo o izplačanih nagradah v I. četrtletju letošnjega leta in odobrili,

da se delavcem težke proge, ki so razporejeni zaradi ukinitve ene dne na delovna mesta z manjšo obračunsko postavko pa jih ne štiti 97. člen pravilnika o delovnih razmerjih, prizna ista obračunska postavka, skladno s členom 90 pravilnika o delovnih razmerjih. Za delavce, ki so razporejeni na delovna mesta na progi, se nezmanjšana obračunska postavka prizna do ukinitve proge, delavcem ki so razporejeni v adjustažo ali na delovna mesta izven obrata,

pa se prizna nezmanjšana obračunska postavka največ za 6 mesecev, tako kot 90. člen pravilnika o delovnih razmerjih predvideva.

Ob koncu seje so obravnavali še potek zadnje seje delavskega sveta Železarne in sklenili priporočiti komisiji za spremljanje statuta, da skupaj z družbeno političnimi organizacijami v Železarni pripravi predlog za revizijo in ažuriranje statuta Železarne, predvsem po vprašanih poenostavljanja razpisovanja in objavljanja prostih delovnih mest, postopek pri izboru kandidatov, pritožbeni postopek, osamosvojitve komisije za prošnje in pritožbe in drugo.

Osebni dohodki v maju 1968

Mesec maj — za katerega os. dohodke smo prejeli v izplačilni kuverti 15. junija, je eden izmed štirih letnih mesecev, ki so karakteristični po tem, da imajo poleg rednih delovnih dni tudi po dva plačana praznika. Ker je proizvodnja in s tem tudi realizacija v takšnih mesecih običajno manjša od normalne, plačati pa je treba enako ali celo večje število dni, bi bil osebni dohodek občutno manjši, če ne bi z odvajanjem na razmejitev,

imeli za plačilo praznikov že prihranjenega denarja. Kljub dvema praznikoma, ki pomenita v razmerju na 25 delovnih dni 8 % delovnega časa, pa z rezultatom realizacije v maju ne moremo biti zadovoljni. Če smo n. pr. v mesecu aprilu prodali pri 1.093.746 opravljenih delovnih urah za 58.442.532 N din izdelane robe, smo v maju pri 1.062.092 opravljenih urah prodali le za 51.947.081 N din robe. Kratek primerjalni račun nam takoj pove kje smo z našo produktivnostjo n. pr.:

	realizacija	index	štev. ur	N din/h	index
april	58.442.532 N din	100	1.093.746	53.43	100
maj	51.947.081 N din	88,9	1.062.092	48,91	91,5

(Nadaljevanje na 3. strani)

Ob koncu šolskega leta

»SOLA RASTE IN PADA Z UČITELJEM«

(Diesterweg)

Neverjetno hitro se je obrnilo triindvajseto šolsko leto po osvoboditvi ali deseto leto od uvajanja šolske reforme. Za mnoge učence, dijake in študente to pomeni radosten dogodek, za mnoge pa izgubljeno leto, ki se več ne vrne in ki toliko pomeni v tem izrednem življenjskem tempu. Še bolj kot izgubljenega leta pa je škoda zamujenega in prepuščenega znanja, ki ga je ob naglem razvoju znanosti in tehnike zelo težko nadoknaditi. Včasih so nas tolažili z mislijo, da so nam tudi hlapci in dekle potrebne, da so nam potrebni težki fizični delavci, pa čeprav nepismeni. Danes je taka tolažba le še spomin na grenko preteklost, ki jo mnogi preklinjajo in se je neradi spominjajo. Danes v samoupravljalški družbi, v zgodovinskem obdobju oblikovanja svobodne socialistične osebnosti pa so vsa naša hotenja in prizadevanja usmerjena k drugačnim nalogam in ciljem.

Ob vsem tem pa se človek nemalokrat zamisli, kolikšno družbeno škodo predstavljajo vsi tisti, ki razrede ali letnike ponavljajo ali celo zaključijo obvezno šolanje z nedokončanimi osmimi razredi, kot minimalne zahteve za uspešno vključevanje v nadaljnje družbeno življenje. Razmišlja tudi o deležu krivde, ki jo pri neuspehu učenca nosijo posamezni dejavniki, odgovorni za njegovo oblikovanje in rast, od družine oz. staršev, do šole in ožje ter širše družbene skupnosti. Kakršnokoli enostransko pripisovanje krivde samo enemu ali drugemu dejavniku bi bilo skrajno neobjektivno. V različnih razmerjih so za to, da je še ogromen odstotek učencev, ki razrede in letnike ponavljajo ali zaključujejo obvezno šolanje v nižjih razredih, odgovorni vsi navedeni dejavniki.

Mnogokrat opravičena prizadevanja, večkrat pa tudi zgolj zmaterializirane ambicije staršev in družine za višjim življenjskim — materialnim standardom, zanamarijo osnovno dolžnost staršev oziroma družine do svojih otrok. Seveda so tu še druge, objektivne komponente, ki jih je sodoben razvoj prinesel v družino in družinsko življenje, s čimer se zmanjšuje vpliv družine pri vzgoji oziroma osebnostnem oblikovanju svojih otrok. Izključiti pa ne smemo še zelo pomembnega odstotka družin, kjer je vzgoja otrok zaradi neurejenih razmer v družini še posebno problematična. V vsem našem dosežanju razvoju smo le preveč za neuspehe grajali le šolo in družbo, premalo pa smo govorili o odgovornosti staršev, ki jih celo zakon obvezuje za vzgojo in varstvo svojih otrok.

Ob takem kritičnem razglabljanju pa ne smemo niti mimo tega, da je družba od šolstva iz leta v leto, glede na izredno hiter razvoj, vedno več zahtevala, ne da bi se dovolj kritično soočila s tem ali zmogljivosti šol zmorejo te vedno nove in nove zahteve. Z drugimi besedami, družbene zahteve so prerasle zmogljivosti šolstva v vseh pogledih in le-ta, namesto pred razvojem, precej daleč hodi za družbenim razvojem. Mislim, da ni potrebno posebej poudarjati, kje je ta zaostanek. Ta se čuti tako v pomanjkanju in neustreznosti učnega prostora in učnih pripomočkov, kot v pomanjkljivi in pre nizki usposobljenosti prosvetnega kadra, kot v pogledu družbenega ugleda učitelja in njegovega materialnega položaja v družbi. Od trajno prisotnega tarnanja, koliko denarja nam šolstvo angažira vsako leto, bomo morali preiti na bolj načrtno in trajno vlaganje denarja v interesu zboljšanja in povečanja šolskih zmogljivosti in materialnega standarda šol, pa čeprav včasih na račun drugih dejavnosti.

Prav gotovo pa ima tak ali drugačen delež pri boljših ali slabših vzgojno-izobraževalnih rezultatih tudi učitelj, njegovo prizadevanje in zavzetost za delo, kot tudi njegova idejna, osebnostna pripadnost družbenim smotrom pri izgradnji socialistične družbe. Ne gre, da bi v tem zapisu razglabljali o dosežanju neustreznem kadrovanju v učiteljske šole, ker je bilo kadrovanje zaradi nizkega družbenega ugleda in nizkega materialnega standarda učitelja skoraj nemogoče, niti ne o neprilaganju učiteljskih šol novim in novim zahtevam družbe, ki jih je le-ta postavljala pred prosvetne delavce in šole, pa tudi ne o še vedno neustreznih predmetnikih in učnih načrtih od osnovnih do visokih šol. Poudariti pa moram, da del krivde za slabše učne uspehe prizadene tudi nekatere učitelje na naših šolah, ki dokaj lagodno opravljajo svoj poklic in ki so še vedno obremenjeni s številnimi osebnimi napakami, ki ne bi smele biti lastne socialističnemu učitelju.

Toliko bolj pa naj velja iskrena družbena zahvala vsem tistim številnim prosvetnim delavcem, ki se pri svojem delu zavestno in zavzeto prizadevajo celo šolsko leto in jim resnično iz srca želimo lepe počitnice in da si v počitnicah naberejo dovolj svežih moči za novo šolsko leto.

Seja DS DE valjarne Bela

Sanacijski program na seji DS valjarne Bela

V prvem delu seje DS DE valjarne Bela, ki je bila 7. 6. je poročal obratovodja o problematiki ločeno po posameznih oddelkih. Članom delavskega sveta je posredoval podatke o proizvodnji, o kvaliteti ter še posebej opozoril na problematiko površinske obdelave. Člani DS DE so v svoji razpravi predvsem opozorili na površinsko obdelavo. Tov. Podlipnik je opozoril, da je problematika prikazana le v številkah, pogreša pa ukrepe za izboljšanje trenutnega položaja. Po njegovem mnenju je stanje kritično in bo treba delati drugače. Preveč je zastojev, večkrat pa nastajajo težave tudi zaradi temperature. Meni tudi, da bo treba uveljaviti programiranje in bi tako precej pomanjkljivosti odpravili. Precej zastojev je tudi zaradi škaje, ker jo pravočasno ne odstranjujejo. Ljudje delajo preveč samostojno, zlasti pa bo treba spremeniti odnose na relaciji delovodja — delavec. Zaželjena je večja povezava priprave dela z obratom, so pa še druge pomanjkljivosti, ki jih bo treba odpraviti. Prav tako

ni najboljša rešitev, da korenine odvažajo na haldo, verjetno bi jih lahko uporabili kje drugje. Pri izboljšavah naj sodelujejo sodelavci s svojimi predlogi, pri realizaciji istih pa naj pomagajo vsi.

V razpravi so sodelovali še inž. Mandeljč, inž. Perne, Vičič, Mežnarc, Komljanec in Logar. Vsi so opozarjali na večjo prizadevnost pri odpravljanju pomanjkljivosti. Prav tako je bila živahna razprava o sanacijskem programu, ki ga je članom DS posredoval inž. Perne. Več pripomb so ime-

li inž. Mandeljč, Kavčič, Komljanec in inž. Perne. Predlagano je bilo, da naj bi o sanacijskem programu razpravljali še po posameznih oddelkih, nakar ga bodo na prihodnji seji dokončno odobrili.

Ob koncu seje so razpravljali še o poročilu disciplinske komisije ter izrekli javne opomine nekaterim sodelavcem, nakar so sprejeli ustrezne sklepe, ki se nanašajo na plan napredovanja, premestitve na druga delovna mesta ter na nekatera kadrovska vprašanja.

-or

Seja DS DE valjarne 1300 Konkretne zadolžitve na delovnih mestih

Delavski svet valjarne 1300 na Javorniku je že razpravljal o internem sanacijskem programu. Da bi dosegli boljše uspehe, bodo v okviru internega sanacijskega programa zasledovali izpolne za vsako grupo posebej in sicer na osnovi tehtane teže vložka in tehtane teže odprave po posameznih kartonih. Celotno nalogo so zaupali I. asistentu pri obratovodstvu. Zelo važna postavka v internem

sanacijskem programu je zmanjšanje odstotka izmečka. Nosilci naloge so delovodje, skupno pa odgovarja tudi glavni delovodja proge. Za doseglo boljših izpolnov in znižanje izmečka bo treba opraviti vrsto nalog na številnih delovnih mestih od prevzema vložka pa do odprave.

Važna postavka v internem sanacijskem programu je tudi zmanjšanje porabe toplotne energije. Kljub temu, da je režim kurjenja peči vezan na kvaliteto materiala, je rečeno v programu, bi lahko dosegli večji prihranek pri porabi energije, predvsem s pravilnim kurjenjem, pravočasnim začetkom kurjenja ter ugašanjem peči. Za izvedbo te naloge sta zadolžena asistenta pri obratovodstvu skupaj z dninskimi delovodji proge.

Razen na izpolne in porabo toplotne energije opozarja interni sanacijski program valjarne 1300 tudi na povečanje storilnosti. Mišljeno je boljše izkoriščanje časa v adjustaži, hladni valjarni in lužilnici. Tudi za to nalogo so odgovorni delovodje in asistenti. Obratovodstvo je zadolženo, da bodo izboljšali delovni pogoji glede varnosti, razen tega pa bo treba zmanjšati zastoj s pomočjo boljše organizacije dela.

V zadnjem delu internega sanacijskega programa so omenjeni zunanji faktorji. Predvsem se omenja pravočasno nabavo zadostne količine ustreznega vložka s strani priprave dela, kakor tudi vzdrževanje strojev, ki mora biti solidno, zelo pa je poudarjeno preventivno vzdrževanje naprav. To nalogo so zaupali vodstvu strojne vzdrževanja medtem ko naj kadrovski sektor poskrbi skladno z normativom za ustrezno delovno silo.

To je nekaj podrobnosti internega sanacijskega programa, ki zajema vsa ključna delovna mesta v valjarni, skladno s tem pa določa tudi odgovornost zaposlenih kadrov za izvedbo posameznih nalog.

- or

Seja DS DE valjarne 2400

Ukrepi za izboljšanje izplena

Delavski svet valjarne 2400 je imel prvo redno sejo po izvolitvi 7. junija. Na seji so najprej pregledali izpolnjevanje sklepov zadnje seje, nato pa so govorili o proizvodnih problemih in sanacijskem programu. Ob koncu je bilo na dnevnem redu še poročilo predsednikov komisij.

Ker na konstituantni seji niso sprejeli nobenih sklepov, je obratovodja seznanil člane delavskega sveta s sklepi upravnega odbora, med katerimi je najvažnejši sklep o spremembi cenika za valjanje odrezkov.

Obratovodja je poročal tudi o stanju v železarni ter o izdelavi sanacijskega programa. Še posebej je poudaril naslednje ukrepe, ki veljajo za vse delovne enote v železarni:

- obseg proizvodnje,
- izplen,
- poprečna prodajna cena.

Volumen oz. obseg proizvodnje predvideva povečanje za okrog 400 do 500 ton in bi tako mesečni proizvodni načrt valjarne 2400 znašal 8.500 ton. Izplen je v programu predviden z 78%, dosegli pa so ga 77%. Izplen bi lahko še izboljšali s tem, da bi odpravili napake na progi in adjustaži. Inž. Bartelj je opozoril na dva ukrepa za izboljšanje izplena in sicer: zmanjšanje izmečka na progi ter programiranje vložka. Niso zadovoljni s tehtanjem na Beli, tako, da so našli pre-

cej problemov, ko so teže slabov večje kot je predvideno v naročilu. Zato je odpadke večji. Opraviti bo treba več preizkusov, nato pa ustrezno ukrepati. Inž. Podrekar je članom DS posredoval analizo valjavnihških napak. Kar 38% napak odpade na škajate plošče, nato sledijo krive plošče. Ker so kupci zaradi površine plošč vedno bolj natančni in zahtevni, je treba še posebno opozoriti valjavce, da napake zmanjšajo na minimum.

V zvezi s prodajno ceno je obratovodja opozoril na zmanjšanje stroškov pri porabi energije. Sicer so bili določeni ukrepi za zmanjšanje proizvodnih stroškov že narejeni, s tem da obe peči ogrevajo z mazutom in so zato dosegli nižjo ceno v primerjavi s plavžnim plinom.

V razpravi so člani delavskega sveta razpravljali še o poprečni teži vložka, o valjanju izvozne pločevine ter menijo, da bi jo morali valjati čim bolj kompletno, kar velja tudi za ostale kvalitete z ozirom na termično obdelavo. Sprejet je bil sklep, da je treba izvozno pločevino ravnati na vseh treh izmenah.

K poročilu predsednika kadrovske komisije člani DS niso imeli pripomb, medtem ko nameravajo tri sodelavce ponovno opozoriti zaradi prekrškov oz. izostankov z dela.

-or

Mag. inž. Peter Kunc - novi direktor Železarne

Na zadnji seji DS Železarne 14. t. m. je bil za novega direktorja Železarne imenovan magister inženir PETER KUNC, dose-danji vodja oddelka za energetska gospodarstvo v Železarni. Rojen je bil leta 1934 v Sinji gorici pri Vrhniki. Leta 1959 je diplomiral na strojni fakulteti in se takoj zaposlil v naši Železarni, leta 1967 pa je izredno končal tudi III. stopnjo strojne fakultete.

Ob nastopu novega, zelo odgovornega delovnega mesta, smo ga prosili za nekaj odgovorov.

VPRAŠANJE: Prepričani smo, da je bila Vaša odločitev za konkuriranje na razpis na tako odgovoren položaj v Železarni in v tako neugodnem času, pogojena z intenzivnim razmišljanjem, kam usmeriti bodoča prizadevanja v kolektivu, da se sedanje stanje, tako zaradi nekaterih notranjih neurejenosti, kot zaradi znanih zunanjih vzrokov, čimprej izboljša. Kateri naloge in probleme postavljate v ospredje naših bodočih prizadevanj?

ODGOVOR: Zelo simpatično in tudi prav je, da delimo naloge in delovne programe za nadaljnji razvoj Železarne na dva dela oz. področja: na notranje in zunanje dejavnike. Rešitev zunanjih nalog oziroma odstranitev zunanjih problemov je neizogibna nujnost, kajti brez tega ni rešitve niti za našo Železarno, niti za celotno jugoslovansko metalurgijo. Moja usmerjenost in pozornost bo zato predvsem veljala našim notranjim težavam.

Ena prvih nalog je, čimbolj precizna razmejitev odgovornosti. Ne mislim na razmejitve s frazami, ampak na polno življenjsko in objektivno razmejitev odgovornosti ob istočasnih pooblastilih za ukrepanje. To velja tako za direktorje sektorjev kot za obratovodje in druge vodilne delavce v kolektivu. Največ je nerazčiščenega in nerazmejenega med posameznimi sektorji oziroma njihovimi direktorji.

Kot naslednjo nalogo smatram dosledno in odgovorno izpolnjevanje tehnoloških regulativov in delovnih programov ter zagrizeno borbo za izvajanje vseh sanacijskih programov. To so edine možnosti, ki nam lahko zagotovijo v našem jugoslovanskem prostoru konkurenčnost in s tem za malenkost večji kos kruha v primerjavi z ostali-

mi železarnami.

Nič manj pomembna naloga v tem in prihodnjem letu, ki bo predvsem zahtevala intenzivno delo za upravo podjetja, strokovne službe in samoupravne organe, je delo na integraciji slovenskih železarn. Kajti le integracija slovenskih železarn v enotno podjetje ZDRUŽENE JEK-LARNE, bo v nadaljnjem razvoju prinesla znaten napredek v zoženju asortimenta proizvodov in s tem znižanje stroškov proizvodnje. In končno, za doseganje večje enotnosti pri vodenju podjetja, zlasti v novih pogojih integriranega podjetja, bo potrebno v Železarni uvesti nove metode dela, ki bodo na osnovi teamskega dela dovolj strokovno in zaradi razmejitve odgovornosti tudi dovolj odgovorno reševale probleme in naloge. Za izpolnitev tega pa bo potrebna delna reorganizacija v upravi podjetja še letos. Ta naj bi bila izvršena v oktobru in mora biti usklajena s premiki nekaterih naših strokovnjakov v novo upravo združenega podjetja.

VPRAŠANJE: Naše bralce bo prav gotovo tudi zanimalo, kakšno področje dela bo opravljal v Železarni dose-danji direktor inž. Matevž Hafner, kot priznani jugoslovanski strokovnjak za metalurgijo in glede na to, da je od zelo intenzivnega povojnega dela na tem področju že zelo utrujen?

ODGOVOR: Stalno operativno delo na notranjih problemih Železarne ob istočasni angažiranosti pri reševanju nalog in problemov vse slovenske in jugoslovanske metalurgije, kar ni mogoče ločevati, je direktorja inž. Hafnerja razdvajalo na dva dela, pri čemer je bil v vsakem primeru zdaj eden, zdaj drugi del postavljen v ozadje. Kot strokovnjak, ki je gra-

dil Zenico in našo Železarno, da ne omenjam drugih njegovih del, bo tudi v bodoče lahko največ koristil našemu delovnemu kolektivu, če bo intenzivno sodeloval na pripravi za integracijo slovenskih železarn in pri usklajevanju skupne akcije celotne gospodarske veje pri oblikovanju novih določil in zakonskih predpisov za vso Jugoslavijo.

VPRAŠANJE: Ali bi lahko povedali Vaše želje delovnemu kolektivu ob prevzemu tako odgovornega položaja v Železarni?

ODGOVOR: Prizadevanja direktorja inž. Hafnerja z njegovimi sodelavci v Železarni in izven nje bodo za celotno črno metalurgijo omogočila nadaljnji obstoj in razvoj gospodarske veje. Nam v Železarni pa ostanejo vse ostale naloge, katerih rešitev bo pomenila večji in trajnejši kos kruha. Zato je moja želja, kot je bila tudi želja mojega predhodnika inž. Hafnerja, da bi vsi sodelavci, vsi zaposleni v Železarni, čutili pripadnost kolektivu v taki meri, da bi akcije in delovne programe, ki jih bom predlagal prek strokovnih služb in samoupravnih organov, po predhodnem temeljitem pretresu sprejeli za svoje in jih kot svoje tudi izvajali. Če bomo v tem enotni, potem se ne bojim za bodočnost jeseniškega železarja. Ravno zaupanje v tak kolektiv je bil najmočnejši razlog, da sem se odločil za tako odgovorno delovno mesto.

Magistru inž. Petru KUNCU se za odgovore iskreno zahvaljujemo in mu ob imenovanju za direktorja Železarne v imenu redakcije in v imenu delovnega kolektiva iskreno čestitamo in mu želimo mnogo delovnih uspehov na novem delovnem mestu!

Osebni dohodki v maju 1968

(Nadaljevanje s 1. strani)

Menim, da od takšnih rezultatov pač ne moremo pričakovati naraščanja osebnih dohodkov, nasprotno pa naj bo to dokaz, zakaj smo šli v maju z doseženim osebnim dohodkom kar za 44.87 din/1 navzdol, kar pomeni pri 184 urah 8.256 S din. Kakšno je bilo medsebojno razmerje

nam kažejo sami podatki, pri čemer moramo upoštevati, da je DE samotarna dossegla izrazito slab rezultat zaradi požara, ki je zaustavil proizvodnjo, vsled česar smo os. dohodek te in še nekaterih DE (HVZ, el. jeklarna, valjarna žice strojno in elektro vzdrževanje) »reševali« s posojili.

DOSEŽENI OSEBNI DOHODEK na 1 opravljenem uro v mesecu maju in v času od januarja do maja 1968

	OD maj S din/h	Pripada po kategor.	OD I.-V. S din/h	Pripada po kategor.
Plavž	466.19	419.34	464.33	437.62
Martinarna	535.78	441.76	550.81	461.03
El. jeklarna	407.58	443.56	423.13	462.90
Samotarna	298.24	399.16	372.24	416.56
Livarne	480.41	425.62	453.55	444.18
Valjarna Bela	467.73	448.04	487.62	467.58
Prof. valjarna	407.98	405.88	430.83	423.59
Valjarna 2400	441.90	426.07	412.15	444.65
Valjarna 1300	431.35	406.78	439.32	424.52
Valjarna žice	364.08	430.55	404.11	449.32
Jeklovlek	497.15	422.03	448.42	440.44
Strugarna valj.	476.16	456.11	477.23	476.01
Valj. žice Bela	489.38	478.99	504.29	499.87
HVZ	372.73	428.76	403.25	447.46
Želblarna	442.92	416.65	456.29	434.81
Elektroodni odd.	401.14	374.48	413.19	390.82
Strojne del.	514.62	454.32	495.80	474.13
Strojno vzdrževanje	448.13	479.44	481.20	500.35
Gradbeno vzdržev.	499.40	447.14	499.45	466.65
Transport	435.71	422.48	441.62	440.90
PIV	469.68	458.81	487.99	478.82
El. topl. energija	488.25	474.05	497.21	494.73
Vzdrž. el. naprav	464.02	491.55	511.45	512.98
RTA	555.06	535.49	543.84	558.85
RO	625.51	644.03	661.55	672.12
OTK	536.99	518.01	543.76	540.60
Upravne službe	471.67	508.14	506.89	530.30
ŽELEZARNA	448.49	448.49	468.05	468.05

Če bi še nadalje analizirali podatek, koliko se je posamezna del, enota približala, odnosno odmaknila od tega kar bi »smela« imeti ob upoštevanju ranga, postavljenega s kategorizacijo, bi ugotovili, da so od 27 DE le 4 del. enote, ki so več kot 5 % nad kategorizacijo in le 5 del. enot, ki so več kot 5 % izpod

kategorizacije. Točno 2,3 delovnih enot pa se je kategorizaciji približalo na manj kot 5 %. Brez dvoma ni nikakršen problem doseči izravnano teh 9 del. enot, težje navzdol kot navzgor. Vprašanje je le, ali smo na kategorizacijo, kot kačipot razmerja že pozabili?

SM

Izobraževanje v valjarni 2400 na dobri poti

Pretekli torek so se v prostorih kulturnega doma na Javorniku zbrali sodelavci iz valjarne 2400, ki so obiskovali strokovni tečaj in uspešno opravili tudi izpite.

Slovesnosti so se poleg tečajnikov udeležili še: Maks Dimnik, direktor ŽIC, Tine Rant iz oddelka za izobraževanje odraslih na ŽIC, inž. Ciril Urbar, obratovodja valjarne 2400 in inž. Mato Podrekar, asistent v valjarni 2400.

Iz daljše uvodne besede direktorja ŽIC tov. Dimnika povzemamo nekaj misli: »Sistem izobraževanja je v valjarni 2400 zelo dobro izpeljan in na dobri poti. Tudi vodstvo obrata je za izobraževanje celotnega kolektiva v minulem obdobju pokazalo veliko razumevanja. Prav vodstveni kader v tem obratu se je zavedal, da je slehernemu delavcu potrebno znanje. Zelo važno je, da ljudje vedo, kako je treba

delati, če hočemo postati 100 % mojstri svojega dela, da bo dosežen čim večji uspeh pri izpolnjevanju proizvodnih nalog. Vedeti je namreč treba, da bodo v prihodnje našo Železarno v veliki meri reševali predvsem kadri. Vedno moramo imeti pred očmi, da se je treba učiti in da se lahko nekaj tudi naučimo. Ne gre le za kvaliteten premik v proizvodnji, ki ga sicer ne kaže podcenjevati, toda gre tudi za kvaliteten premik v znanju. To so pokazali tudi tečajniki iz valjarne 2400, zato lahko govorimo o vedno večjih prizadevanjih, da bi napravili čim več za nadaljnji procvit ter razvoj Železarne.«

Tečajniki so obiskovali predavanja v prostem času in vložili veliko truda z željo, da bi se čim več naučili. Uspehi niso izostali. Sedemdeset tečajnikov s proge je uspešno opravilo izpit.

Še prej so tečaj z izpiti opravili tudi v adjustaži. Upoštevali niso le nekaj pomožnih delovnih mest, ki pa v valjarni predstavljajo le majhen odstotek vseh delovnih mest. To pomeni, da se je strokovnega tečaja udeležilo štiri petine članov kolektiva. Tako imajo v valjarni 2400 skoraj vsi člani kolektiva solidno strokovno znanje. Seveda s tem akcija še ni pri kraju in v bližnji prihodnosti bodo že organizirali tečaj za delavce na VK delovnih mestih, nakar bodo sledili ustrezni strokovni izpiti. Ob koncu slovesnosti je spregovoril še obratovodja inž. Urbar in poudaril izreden pomen izobraževanja ter tečajnikom čestital k doseženim uspehom. Hinko Klinar se je v imenu tečajnikov, zahvalil ŽIC ter vodstvenemu kadru iz valjarne 2400 za uspešno izvedbo tečaja, nato pa je direktor ŽIC tečajnikom razdelil spričevala.

— or

Analiza možnosti za prehod na novi delovni čas

Uvajanje novega ali deljenega delovnega časa je imelo en sam velik namen: povečati delovno storilnost. Znanstveniki so namreč s pomočjo raziskovalnega dela prišli do zaključka, da sta v človekovem biološkem ritmu dva viška njegove učinkovitosti — okrog devete ure dopoldne in okrog petnajste ure popoldne. Ker so v nekaterih državah prav s pomočjo novega delovnega časa dosegli že lepe uspehe, smo se za omenjeno spremembo odločili tudi pri nas. Vendar pa je le redka sprememba naletela na tako številna nasprotujoča mnenja, ki so stališča na najrazličnejših področjih utemeljevala s svojimi argumenti. Največ je bilo pomislekov ob tem, da so tako veliki premiki v svetu temeljito pripravljeni, s tem pa se ob uvajanju novega delovnega časa pri nas ne moremo pohvaliti. Zato lahko mehaničen prenos tujih izkušenj, ne da bi upoštevali naše pogoje in prilagajanja našim razmeram, ne prinese pričakovanih rezultatov.

Z namenom, da bi ugotovili možnosti za prehod na deljeni delovni čas v naši Železarni, je kadrovskega sektorja naše Železarni in obravnavali vprašanje ekonomsko-finančne situacije v Železarni in organizacijske oblike delovanja ZK v Železarni. V razpravi je sodelovala večina navzočih članov. Iz razprave povzemamo naslednje:

Članje so ugotavljali, da Železarna v primerjavi s preteklimi leti ne posluje bistveno slabše oz. zadnje tri mesece celo boljše kot v preteklih letih. Vzroke za slabo situacijo je treba iskati v pretiranih dajatvah kot anuitetah, obrestih na kredite itd. Pri tem se ugotavlja, da se vlaganja v dosedanje investicije ne vračajo, niti ni realnih izgledov, da se bodo v bližnji prihodnosti. V zvezi s tem so menili, da se kolektiv mora seznaniti o pravih vzrokih kritične ekonomske situacije v Železarni.

Kritizirali so izgradnjo aglomeracije na Jesenicah, predvsem s stališča neprimerne lokacije glede na prevozne stroške in pa dejstva, da že sedanji računi kažejo na to, da bo zaradi neizkoriščenosti kapacitet tudi močno nerentabilna.

Dosedanje rekonstrukcije kažejo na to, da smo le govorili o premiku v kvaliteto proizvodnje, medtem ko so dejanja nasprotna. Valjarne na Belu in izgradnja aglomeracije narekujejo potrebo tudi po rekonstrukciji plavžev in SM peči, ki so po mnenju članov objekti, ki se tesno povezujejo z dosedanjimi investicijskimi vlaganji.

Glede reelekcije direktorja so menili, da so bili komunisti premalo informirani o poteku dogodkov. Ob tem pogovoru so poudarili, da so sestanki komunistov običajno šele potem, ko je problem že tu in navadno ni več možno kaj bistvenega spremeniti. Komunisti iz navedenega primera sklepajo, da se kljub samoupravnim praksam še vedno določeno število ključnih problemov rešuje prek predstavniškega sistema (sekretar, predsednik), namesto da se predhodno konzultira celotno članstvo ZK. Menijo, da se edinole s takim načinom delovanja doseže enotnost akcije. Z. S.

1. dojenčki — stari starši, 2. predšolski — varstvene ustanove, 3. šolski — brez varstva.

Ker bo novi delovni čas medvorno bistveno vplival na vzgojo in izobraževanje otrok, moramo predhodno zagotoviti, da bodo te spremembe pozitivne in ne negativne. Zavest, da ima otrok

urejeno varstvo, ugodno učinkuje na delovno vneto staršev. To pa je ena bistvenih prvin današnje in jutrišnje družbene proizvodnje.

Nadaljnji pomisleki so namenjeni družbenim oblikam prehranjevanja, tako glede primernosti obrokov kot tudi majhne kapacitete našega obrata, ki bi minimalnim zahtevam komaj zadoščal. Rezultati odgovorov na vprašanje o načinu prehrane ob morebitni uvedbi deljenega delovnega časa pa so naslednji: 26,9% bi se jih hranilo v obratu družbene prehrane,

28,2% bi jih hodilo v odmoru na kosilo domov,

35,2% bi jih prineslo malico s seboj na delo,

9,7% se jih ni moglo odločiti, ali pa bi se hranili kje drugje.

Tudi glede prevoza stanje ni tako čisto, kot ga marsikdo pojmuje. Transportna podjetja bi vozni red verjetno res lahko prilagodila vozačem, vendar se ob tem pojavlja vprašanje ekonomičnosti prevozov v smeri, kamor

bi se vozilo le nekaj uslužbencev. Vse druge možne rešitve pa gredo na račun prostega časa vozačev, ki jih je bilo v anketirani skupini 117.

Uvedba novega delovnega časa bi prinesla bistvene spremembe tudi v delavčev prosti čas. Lahko pomeni pasivizacijo človeka v njegovih aktivnostih v prostem času na eni in zmanjšanje možnosti za njegovo družbeno-politično udejstvovanje na drugi strani. V naših, jeseniških pogojih, se s tem v zvezi pojavlja problem prostih sobot, ki naj bi bile namenjene rekreaciji, uslužbenci s šoloobveznimi otroki ne bodo mogli izkoristiti le-teh v take namene, ker bodo njihovi otroci ob sobotah v šoli. Teh dosedanjih oblik šolanja se bodo jeseniške šole zaradi specifičnosti pogojev morale držati, ker proizvodni proces zahteva kontinuirano delo in delavci v neposredni proizvodnji ne bodo mogli imeti prostih sobot. Prehod na proste sobote v šolah bi negativno vplival na tiste starše,

ki bodo morali delati, ker bi bili njihovi otroci prav ob sobotah prepuščeni sami sebi.

To so bistveni faktorji, ki govorijo proti uvedbi deljenega delovnega časa v sedanjih pogojih. Če bi uspeli zagotoviti denar za ureditev omenjenih pomanjkljivosti, bi bil prehod vsekakor smisel in bi predstavljala edino oviro le sprememba dosedanjega stereotipa glede začetka delovnega časa.

Prehod na novi delovni čas je zato treba izvajati zelo premišljeno in postopoma tam, kjer je to resnično utemeljeno. Upoštevati mora-

mo namreč, da na človekovo delovno sposobnost vplivajo najbolj tiste okoliščine, ki sestavljajo njegovo družbeno bit (varstvo otrok, prehrana, promet, možnosti za rekreacijo in kulturno življenje, izraba prostega časa). Če te ne bodo uglasene na njegov delovni čas, bo trpela delovna storilnost, tudi v sicer najoptimalnejših obdobjih delovnega dneva. Ritem družbenega dogajanja bo zato treba usklajati na vseh tistih področjih, ki kakorkoli vplivajo na počutje delovnega človeka in s tem na njegovo veselje do dela.

Albina Tušar

Komunisti o problemih Železarne

V petek, 14. t. m., so se sestali komunisti komercialnega sektorja naše Železarni in obravnavali vprašanje ekonomsko-finančne situacije v Železarni in organizacijske oblike delovanja ZK v Železarni. V razpravi je sodelovala večina navzočih članov. Iz razprave povzemamo naslednje:

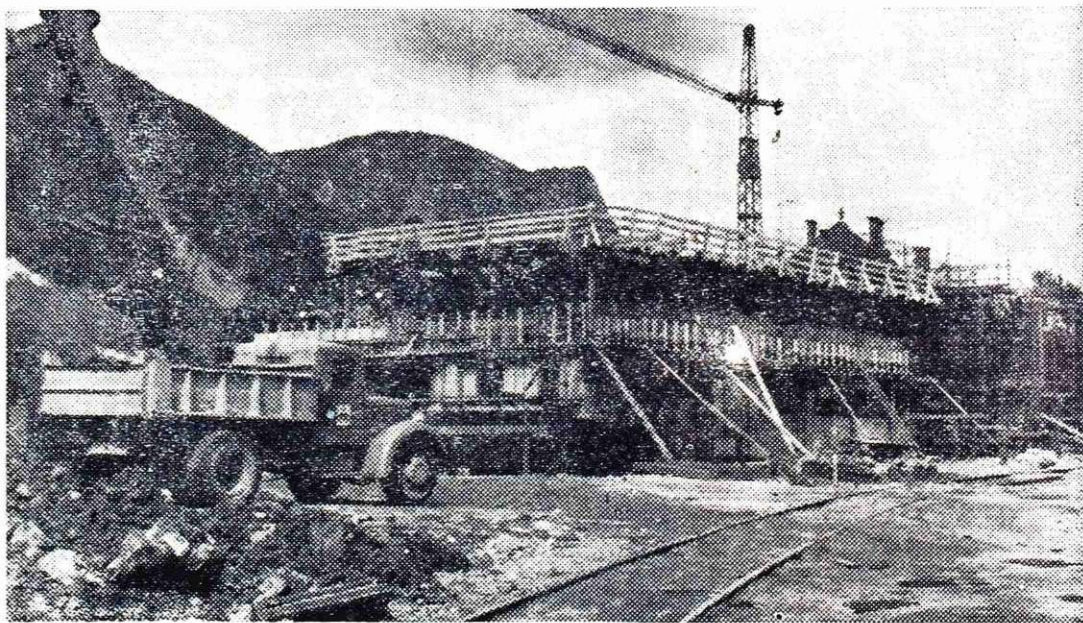
Članje so ugotavljali, da Železarna v primerjavi s preteklimi leti ne posluje bistveno slabše oz. zadnje tri mesece celo boljše kot v preteklih letih. Vzroke za slabo situacijo je treba iskati v pretiranih dajatvah kot anuitetah, obrestih na kredite itd. Pri tem se ugotavlja, da se vlaganja v dosedanje investicije ne vračajo, niti ni realnih izgledov, da se bodo v bližnji prihodnosti. V zvezi s tem so menili, da se kolektiv mora seznaniti o pravih vzrokih kritične ekonomske situacije v Železarni.

Kritizirali so izgradnjo aglomeracije na Jesenicah, predvsem s stališča neprimerne lokacije glede na prevozne stroške in pa dejstva, da že sedanji računi kažejo na to, da bo zaradi neizkoriščenosti kapacitet tudi močno nerentabilna.

Dosedanje rekonstrukcije kažejo na to, da smo le govorili o premiku v kvaliteto proizvodnje, medtem ko so dejanja nasprotna. Valjarne na Belu in izgradnja aglomeracije narekujejo potrebo tudi po rekonstrukciji plavžev in SM peči, ki so po mnenju članov objekti, ki se tesno povezujejo z dosedanjimi investicijskimi vlaganji.

Glede reelekcije direktorja so menili, da so bili komunisti premalo informirani o poteku dogodkov. Ob tem pogovoru so poudarili, da so sestanki komunistov običajno šele potem, ko je problem že tu in navadno ni več možno kaj bistvenega spremeniti. Komunisti iz navedenega primera sklepajo, da se kljub samoupravnim praksam še vedno določeno število ključnih problemov rešuje prek predstavniškega sistema (sekretar, predsednik), namesto da se predhodno konzultira celotno članstvo ZK. Menijo, da se edinole s takim načinom delovanja doseže enotnost akcije. Z. S.

Branko Blenkuš

Gradnja objekta 17 na gradbišču nove aglomeracije

»Vojne doktrine ni mogoče izumiti, temveč jo je treba dolgo graditi in pri tem upoštevati razmere in doseženo stopnjo zavesti. Biti mora v skladu z zahtevami, ki jih postavlja sodobna vojna in predvidevati tudi nadaljnji perspektivni razvoj.«

5

(nadalj. in konec)

L. Šmid in I. Javorski sta odšla na redno zvezo s kurirji. Janez in Vida nista verjela, da so nam zelenci za petami in da so požgali že obe naši bivaljši. Saj vendar nista slišala nobenega streljanja, sta ugovarjala. Po daljšem prigovarjanju sta si le dala dopovedati in se strinjala, da poskrijemo vso opremo (pisalni stroj, radijski sprejemnik, nekaj orožja, odeje in drugo) v bližnjo okolico. Vse smo seveda dobro zamaskirali. Ura se je blizala že dvanajsti. »Saj sem vedel, da švabi našega bivaljša ne bodo odkrili, pa tudi dezertar ne ve, kje smo,« je zatrjeval Novak. Prepričan v svojo trditev je naročil Vidi, naj bi zakurila in nekaj

skuhala ali spekla, imeli so srnino drobovino. Komaj pa se je pripravila k delu, smo zaslišali iz gozda šum in pokanje dračja, pa nas je spet tolažil Novak: »To ni nič, vračata se Leon in Janez iz zveze.« Ko pa pokanje dračja v gozdu ni prenehalo, smo postali bolj pozorni in kmalu opazili zelence, ki so se nam v strelski vrsti bližali. Istočasno, ko smo jih zagledali, bili so oddaljeni le nekaj 50 m ali še manj v sicer gostem smrečju, so zaropotali brzostrelke, strojnice, puške in ročne bombe. Popadali smo na tla in se pričeli kar valiti v smeri proti Sedmim grabnom. Kar so napravili s prejšnjima našima bivaljšema, so ponovili tudi tu.

Monotonost

5.

KJE SMO MI???

Ljudje

Naučeni za cirkus življenja

Ko v srcu nosim človeka vem

MRAVLJE SO VSE ENAKE

Z istim ciljem NE VEDO...

Velika je razlika misliti

DA VEMO...

Skrito kamenje

Grebe v noč svoj molk

Izgubljena ladja

Se pogreza

Kot taksisti hiti

Trpljenje vse bolj

Kaplja po dolgem žlebu

Razbija z nami lačna usta

Razbija čutni svet

Razbija misli da misli

ENO IN ISTO

SE PRETVARJA V BREZUMNO

MONOTONOST

k

Spomini iz NOB

Kdo je bil dezerte

Našemu umiku je takoj sledilo okrog 15 Nemcev. Mi smo tekli le 100 do 150 m navzdol, nato pa pravokotno zavili proti Dolam in se obrnili nazaj proti prelazu. Opazovali smo jih, kako so tekli kar naprej proti dolini, misleč, da nam sledijo. Ostali Nemci so se še nekaj časa zadrževali pri bivaljšu, nato pa so šli počasi proti Jesenicam. Gledali smo jih in videli tudi dim, ki se je valil iz našega zadnjega bivaljša.

Proti večeru smo se vsi zbrali za Jelenkamnom. Govorili smo o naši neprevidnosti, preklinjali Čeha in tistega, ki nam ga je spravil na vrat in se zaklinjali k večji budnosti v bodoče. Le spret-nemu in pravočasnemu umiku in sreči, ki nas je spremljala, smo bili hvaležni, da smo vsi živi in zdravi. Vido so precej bolele noge, saj je bežala popočno bosa, med tem ko so se ji sneli nizki čevlji ali nekakšne opanke, ki jih je imela na nogah. Dogovorili smo se, da bomo noč prespali kar na prostem in da bomo naslednji dan že zgodaj zjutraj obiskali vsa tri naša pogorišča ter pobrali in odnesli vse, kar smo poskrili in kar je mogoče ostalo še uporabnega. Res smo naslednje jutro nabrali za celo vrečo še dobre posode, nekaj orodja in druge opreme. Pri Novaku smo imeli v hladilniku (v glinasti teren izkopana jama in dobro za-

maskirana) še skoro pol srne, ki jo je pred dnevi uplenil Šmid in smo jo seveda vzeli s seboj z namenom, da jo nekje ob prvi priliki spečemo.

Po daljšem razpravljanju smo ob pogorišču našega bivaljša (obv. točke Stol) sklenili, da bomo nekje napravili skupno utrjeno postojanko, iz katere bi se, če bi bilo potrebno, tudi branili. Določili smo Novaka in Tinega Slivnika (zatrjevala sta, da sta dobra stratega), da gresta naprej in poiščeta primerno mesto ter se zmenili, da se ob 12. uri dobimo približno tam, kjer danes stoji koča gorske reševalne službe z Jesenic, za Španovim vrhom. Ostali smo hodili počasneje, ni se nam mudilo, pa tudi precej opreme smo nosili. Kurir, Vračev Tone, je nesel vrečo s posodo, Markelj srnino meso, jaz nekaj opreme itd. Ko smo končno le prišli na dogovorjeno mesto, smo posedli in hoteli počakati na Novaka in Slivnika. Pogovarjali se nismo dosti, tudi premikali smo se previdno kot da bi čutili bližino sovražnika.

Leon Šmid, kakršen je bil, oprezen in previden, je prvi opazil okrog 50 m pod nami na ravni stezi v gozdu vseh sto zelencev, ki so se precej previdno v gosjem redu pomikali iz Jeseniških rovt proti Križevcem. Leon je dal prst na usta in nas z gibi

opozarjal na tišino, z drugo roko pa je kazal v smer, kjer so šli Nemci. Vsi smo se vlegli na tla, le naš kurir Tone se je v hipu tako zmedel, da je pograbil vrečo s posodo in jo zavil na ramo. Zaradi ropota posode so vsi Nemci naenkrat pogledali v smer našega počivališča in in istočasno vžgali z vsem orožjem po nas. Iz smeri Črnega vrha smo zaslišali samostojen strel, takoj za njim pa pokanje brzostrelk in pušk. Kasneje smo ugotovili, da je Slivnik s »šrotarico« vžgal po raztrgancih in ranil člana te tolpe Kopitarja s Hrušice. Znak, da so nas ti zalezovali iz te strani. Takoj smo pobrali naše orožje in drugo opremo ter se pričeli umikati. Nemci so neprestano našli in se prebili do našega počivališča, od koder smo jim bili mi, ki smo se umikali proti Španovemu vrhu, dobra tarča. Razbežali smo se po vsej čistini in iskali kritja po kotanjah in med redkimi smrekami. Kroggle so nam sikale okoli ušes in pod nogami. Kot dogovorjeno smo se okrog sto metrov pod nemškim položajem znašli v isti kotanji na tej čistini: Leon Šmid, Janko Markelj in jaz. Kot da so nas opazili, so Nemci usmerili točo krogel proti našemu zaklonišču. Kaj narediti, kako in kam naj se umaknemo v tem peklenskem ognju, smo razmišljali? Šmid je bil mne-

nja, da se bomo rešili gal, da jih z naperjen vlečemo na se nam bomo vžgali potegnemo njih bomba šlo v glav konec prav na tej plan vojno radi sem se, da med bežan pokončajo, ujamejo, jih tu ne bomo iz kota noj sta se in Janco. kali in bež trenin u za vilnim kro okoli nas i brez pusk na Španov smo se ogl ranjen ali gel. Veseli ugotovili, osmodilo, drugimi, na la, da bi s naprej vse

Proti več vsi dobili mestu in ljem ugotar da nikog da bi napr eno posto stili in si napravili v vališča in t

Pismeni zaključni izpit iz slovenskega jezika

Tisk, film, radio in televizija odpirajo vedno nova obzorja in nas vklepajo v življenjski ritem vsega sveta

»Tudi mi bi morali imeti tako verando pred hišo,« vzključajo vsi po vrsti, ko sedijo na naši in uživajo čudoviti mir naše ulice. Dragi gostje, da, čudovito je imeti tako verando. Vse lahko počneš na njej: telovadiš, sedi in gledaš na zgodnje zelje ter grah v vrtu, zehaš od dolgočasje, vriskaš od veselja ali pa kuhaš.

Toda zadnjič ni bilo na njej mogoče ničesar početi. Deževalo je. Naš mali svet okrog hiše je bil tako pust. Hotela sem videti Triglav, pa so ga zastirali gosti oblaki. Na verandi se je naredila velika luža. Vedno večja je postajala in kmalu bi dosegla zaboje z oleandri. Zbala sem se za oleandre — kakšna neumnost! Kdaj drugič mi še na misel ne bi prišlo, da bi se mi smilili oleandri, ker jih moči dež.

Toda danes me je morilo in težilo mnogo stvari. Eden mojih »slabih dnevo« je bil in zaprla sem se v svoj svet. Najprej sem se zaradi dežja zaprla v sobo, sedaj pa sem se, ker me v sobi ni ničesar zanimalo, zaprla vase. Ko sem premišljevala o sebi in o svojih težavah sem kaj hitro postala otožna in nesrečna. Nič drugega ni več obstajalo, le jaz in moje težave, ki so se večale, večale, dokler se niso spremenile v strahove. Ti so prežali name iz slehernega kota. Pogreznila sem se vase ni jih gledala. Je kje še kakšen človek, ki ga preganja toliko strahov, sem ugibala. Ne, gotovo sem samo jaz v tako brezupnem položaju — sama s strahovi, ki jim je ime Osamljenost, Strah, Neodločnost...

Kako jim je še ime? Ne

morem in ne morem se vseh spomniti. Kaj vendar...

»Meetaa- Meta, ja kje pa si?«, na ves glas vpije sestra. »Ali si že slišala? V Parizu... demonstracije... požgani policijski avtomobili...« Strahovi so izginili. Planila sem pokonci in začela spraševati: »Kaj se je zgodilo? Zakaj? ... Kdo...?«

Seveda, vsi že govorijo o tem, le jaz čepim tu in še ničesar ne vem. Kje pa si slišala? Radio, vendar! Radio? Da, saj res, radio. Morala sem ga izključiti, ker se je zunaj bliskalo in že sem izgubila vsak stik s svetom.

Kar naenkrat sem bila vsa v ognju, mislila sem samo še na Pariz in na študente ter ugibala, kaj se je v resnici zgodilo. Takoj sem prižgala radio in televizor. Novice so kar deževale. Zdelo se mi je, da sem v Parizu, navdušeno

sem spremljala početje demonstrantov. Pričakovala sem revolucijo in bila vesela, ker so jo sprožili mladi ljudje. Od takrat je minilo že nekaj dni. Radio, televizija in časopis so še dvakrat razburili mojega duha. V premišljevanju o delavcih v Franciji me je zalotila novica o uboju senatorja Roberta Kennedyja. Ko sem iskala rešitve za Ameriko, ki se vedno bolj izgublja v blatu zločinov, izkoriščanja in laži, sem zvedela za študentske nemire pri nas. Koliko dogodkov!

Kako zavozlano je postalo vse skupaj! Zavozlan je svet, zavozlano je življenje. Zavozlano in zamotano je življenje vsakega posameznika. S kolikimi stvarmi se mora naenkrat ukvarjati, koliko življenj mora naenkrat živeti. (Ko sem to spoznala pri sebi, sem se sama sebi zazdela »zrela« in bila sem srečna). Prav zato, ker je že vsak posameznik tako zamotano bitje, je tak tudi svet. Vse, kar tare posamezne ljudi, se v svetu med seboj prepleta, voza in išče rešitev. Posameznik rešuje svoje probleme, s tem rešuje tudi večje, tiste, ki so last vseh. Ko nekaj stori, posledica de-

nja ne ostane samo njegova last. Njegovo dejanje sproži dejanja drugih. Ta dejanja zadevajo druge ob drugega. Rodijo se dogodki, veliki in mali.

»Ku-ku, ku-ku...«, poročila: »Danes je v Parizu, Los Angelesu, v Beogradu...« Tako zvezo za dogodke, začnemo premišljevat o njih, skušamo ukrepati... Premišljevanja, dejanja, dogodek, dejanja, premišljevanja — to je krog, ki se nikjer ne konča.

Glas radia, obraz televizijskega napovedovalca in stolpec v časopisu nas pokličejo, da se zavemo tega kroga, da se zavemo sebe, ki smo vanj vključeni.

Prenehalo je deževati, posijalo je sonce in lahko sedim na verandi. Oleandri so zopet umiti in tako lepo zeleni.

Krog, ki se je zaradi dežja sklenil tesno ob meni in me prisilil k premišljevanju o »strahovih«, se je ob glasu iz radia, ob sliki s televizorja in ob črkah iz časopisa razširil. Presenečeno sem opazila, da je objel ves svet, ves njegov nemir. Zasmejala sem se ob spominu na tisto brezplodno zapiranje vase in

na iskanje strahove.

Znaša se velikega kr je ves nemi cij, stavk, če in lepote svet, pred Ker živim svet, sem d majhen del Pa vendar majhen. Ma ga, ker lah su zven vse dogaja.

Če vam z žave, za vse ra rešati, jaz m gla vozlov? Ke nja, ke ga dar policar tudi dragim nim, sp em ga moram.

Vojne — orožja; demonstra sem na ml so pokazali nosijo v src kazali tisti vpijejo: »M lov!« kako stavke — lavskega r. mar. kdo

erter in izdajalec?

o nja, da se iz tega pekla ne bomo rešili, zato je predlagal, da jih kar tu počakamo z naperjenim orožjem in se vležemo na ročne bombe! Če se nam bodo približali, bomo vžgali po njih in končno potegnemo za jezičke na ročnih bombah. Nikakor mi ni šlo v glavo, da bi napravil konec prav v tej kotanji in na tej planoti, kjer smo pred vojno radi smučali. Odločil sem se, da jo raje skupim med bežanjem kot da me tu pokončajo, ali pa celo živega ujamejo. Zavpil sem: »Jaz jih tu ne bom čakal,« in planil iz kotanje, takoj za menoj sta se pognala še Leon in Janjo. Cik cak smo skakali in bežali (kot nekdanji trenirji za slalom) pred številnimi krogami, ki so sikale okoli nas in se tako vsi trije brez piske rešili. Ko smo se na športnem rovtu ustavili, smo se ogledovali, če je kdo ranjen ali opraskan od krogel. Veseli smo bili, ko smo ugotovili, da ni nobenega osmodilo, le skrb, kaj je z drugimi, nas je preveč morila, da bi se naše rešitve še naprej veselili.

Proti večeru smo se spet vsi dobili na dogovorjenem mestu in s še večjim veseljem ugotavljali, da smo vsi, da ni nikogar zadelo. Namen, da bi napravili skupno utrjeno postojanko, smo opustili in si v naslednjih dneh napravili vsak svoje novo bivališče in tako tudi verjetno

uspešneje opravljali vsak svoje dolžnosti. Kmalu smo pozabili na nekaj hudih dni, ki smo jih preživeli zaradi lastne krivde, ker smo bili premalo budni!

Kako in od kod je prišel, kdo je dal navodila in kdo pripeljal »dezertarja« izdajalca v okolico naših bivališč, se nam takrat in tudi kasneje ni posrečilo povsem razčistiti. Možno pa je, da kdo na Jesenicah o tem kaj več ve?

Ivan Saksida — Peter

Partizanski humor

FUGA

Skladatelj Marjan Kozina, sklonjen nad svojo novo kompozicijo, me je vprašal v Crnomlju: »Ti, Magajna, povej mi, kako bi se po naše reklo: fuga«.

»Hajka, napiši!« sem mu odgovoril. (Pripomba: »fuga« je glasbeni izraz, v italijanskem jeziku pa pomeni tudi bežanje).

KRATICE

Po nekajdnevni utrudljivi hoji je aktivist končno došel v Crnomelj. Kamorkoli se je ozrl, je videl napisane razne kratice. Pred neko pisarno je ustavil tovariša in ga vprašal: »Ti, kaj pa pomeni to, kar piše tukaj nad vrati: Ve-Ha-O-De?« In tovariš je odgovoril, da to pomeni — VHOD —.

a na iskanje imen za moje strahove.

Znaša sem se sredi tega velikega kroga, pred menoj je ves nemir vojn, demonstracij, stavk, lakote, miru, sreče in lepote. Pred menoj je svet, pred menoj je življenje. Ker živim isto življenje kot svet, sem del njega. Majhen, majhen delček velikega sem. Pa vendar je lahko svet tudi majhen. Majhen je zaradi tega, ker lahko v kratkem času zvem vse, kar se po njem dogaja.

Če vem za vse njegove težave, za vse vzroke, ki jih mora reševati, zakaj ne bi tudi jaz mogla reševati svojih vzbov? Ker sem del življenja, ker ga uživam, sem vendar poln, da ga ohranim tudi drugim, ne samo ohranim, spremeniti in izboljšati ga moram.

Vojne — uničila bi vsa orožja;

demonstracije — navdušena sem nad mladimi ljudmi, ki so pokazali kako lepe ideale nosijo v srcih ter s tem dokazali tistim, ki venomer vpijejo: »Mladina brez idealov!« kako se motijo;

stavke — kmalu bom del delavskega reda, zelo mi bo mar, kdo mi bo plačeval

trud in kako mi ga bo poplačal;

lakota — upam, da je nikoli ne bom poznala in da bo tudi tistim, ki jo sedaj trpijo, kmalu le spomin;

mir — danes sem se sprehajala med visoko travo nad našo hišo, nabirala marjetice in se veselila sonca;

lepota — iščem jo, iskanje lepote je sreča. Sreča je tudi to, da živim, da se zavedam, da sem del sveta.

Sreča je to, da lahko poslušam svoje srce. To je stroj mojega življenja. Veliko takih strojev pomeni vse ljudi na svetu. Vsa srca bijejo približno enako, pravijo. S svojimi udarci ustvarjajo ritem, ritem življenja, ritem sveta. Ponosna sem, da tudi moje srce ustvarja ta ritem. Ponosna sem sedaj, ko sem spoznala, da je ta ritem odvisen, čisto malo, tudi od mene.

Študent sem, ki demonstrira proti krivicam, delavec, ki se bori za kruh, sem politik, ki uravnava odnose med ljudmi, dijak, ki se uči za življenje, otrok sem, ki je na začetku življenja in se veseli dogodkov, ki mu jih bo prineslo.

Marjeta Bem
maturantka gimn.

Miha Klinar: LUČI V SIVEM MESTU ● Miha Klinar: LUČI V SIVEM MESTU ● Miha K

24

»Bolan si videti,« se Ana dotakne sinovega čela, ki je zares vroče. »Vročino imaš. Tudi treseš se. Sleci se in leži. Čaja ti skuham...«

Tine molči. Svoj greh zapira vase in misli, kako bi čimprej zaslužil denar, ki ga je vzel materi.

»Moram ga,« si dopoveduje. Potem ga bo dal v kako špranjo ob mamini postelji in ga nato vpričo nje našel. Tako bo greh popravil, ne da bi mu bilo treba raniti mamo s priznanjem, da ga je ukradel, in ji delati težkih misli.

Kako bi vedel, da tale mrzlina, ki ga trese, ni samo mrzlina zaradi slabe vesti, marveč bolezen, prava bolezen, ki ga bo priklenila na posteljo.

Tega se zave šele zjutraj, ko hoče vstati, a začuti, da je brez moči.

»O bog, in prav sedaj sem morala izgubiti denar,« sliši Tine mamo. »Zdaj, ko bi ga potrebovala, da ti kupim meso in juho, da bi se čimprej opomogel!«

»Mama,« mu bolečina zadrgne vokal v grlu. »Mama, nič mi ni treba. Zaslužil sem to. Najraje bi umrl!«

»Ne govori neumnosti!«

»Da, umrl! Denarja nisi izgubila. Jaz sem ti ga ukradel iz jope in ga zaigral.«

»Tiine?« se razpotegne Anin glas, kakor da sinu ne verjame.

»Res je. Na semenj bi rad,« se Tine izpoveduje. Le tega ne pove, da je denar ukradel zaradi Adele, da bi jo na semenju lahko razveselil. O Adeli molči.

A molči tudi Ana.

Tine ne more razbrati, kakšne misli se pletejo v mami.

SIVO MESTO

Najbrž ga obsoja, si misli in čuti, da drugega ne zasluži.

Toda Ana ne obsoja sinove tatvine, ki je nima za tatvino, marveč obsoja revščino, ki daje človeku le toliko, da ne more ne živeti ne umreti. In misli, kam bi šla, da zasluži vsaj za kosček govedine.

»Mesna juha je najboljšo zdravilo,« misli, kakor mislijo vsi, ki si to dobroto žele ne kot vsakdanjo hrano, marveč samo kot zdravilo, ki človeka lahko zopet postavi na noge.

»Vem, grdo sem storil. Ne moreš mi odpustiti,« izhrope Tine.

»Zakaj bi ti ne odpustila? Ne greni se zaradi tega!«

»Če pomislim, da si morala trdo delati...«

»To ni najhuje. Dokler človek lahko dela in če delo dobi, se že prebije. Hudo je samo to, da si sedaj bolan in da morava poskrbeti, da boš čimprej na nogah. Ti, da boš ležal, dokler ne boš zdrav, za drugo bom pa poskrbela jaz. Nobenih solz,« pravi trdo, ko opazi Tinetove solze. »Reveni ljudje moramo ostati trdi! Kadar nas boli, ne jočemo, marveč stisnemo zobe in tako bolečino pregriznemo! Drugega nam ne preostaja. Jokati in tožiti je brez smisla! Nihče te ne sliši. Nihče se te ne usmili. To je tako, kakor bi jokali in tožili kamnu.«

»Toda ti... ti nisi kamen!«

»Nisem. Tudi ti nisi. A moraš postati! Ta, ki nima nič, mora misliti bolj nase, kakor tisti, ki ima vse! Tako si že vse življenje dopovedujem. V resnici pa je obratno. Kdor ima vse, je večji sebičnej, kakor tisti, ki nima nič! Tako je trdil tvoj oče. In v tem je imel prav, čeprav je bil drugače nepopoljšljiv norec. Sicer pa ne obujajva spominov nanj, da ga vnovič ne prekolnem. Veš, on ni bil kamen! Ko bi bil, bi mislil samo nase in na družino, a je mislil na vse, na druge, ki jim je prekleto malo mar, kako gre drugim. Vsi, ki bi radi

odpravili krivico s sveta so bedaki! Tudi Kristus je bil tak bedak! Zato so ga ljudje križali. Hujskarnja proti krivici in temu, kar človeka tepe, vladarji in gospodarji niso mogli nikoli prenašati... A naj ne čvekam! Za danes nekaj še imava. Mleko nadomesti meso. Tudi sladkor za lipovec imam. Ne boš pil grenkega. Prepotil se boš. Drugih zdravil mogoče ne bo treba. In tudi zdravnik ne! Na zdravnike nisem nikoli veliko dala! Samo opazujejo te, predpisujejo draga zdravila, a človeku ne morejo pomagati, če mu njegovo telo in volja ne pomagata. Za reveže je najboljšo zdravilo v boleznih dobra hrana. Mleko, goveja juha, sladkor. To nam vrne zdravje. Zato nobenega grivanja zavoljo tistih dveh kovačev...«

Tako govori Ana in s svojo, od pranja in ribanja rdečo roko poboža sina.

»Fant bodi! Stisni zobe, pa boš kmalu zdrav!«

Ali ima še kdo boljše mamo na svetu, razmišlja Tine.

Potem molčita. Nekaj časa je slišati samo hručenje tovarne na oni strani reke in tiktakanje stare ure, ki še vedno meri čas...

Cetrto poglavje

1

OKNO. Na njem sinji kos brezmejnega neba, razkosan z okenskimi križi in črtami stikajočih se kosov stekla, nabranega med odpadki razbitih šip in narezanega na neenakomerne ožje ali širše trakove, take, kakršne je sploh mogoče narezati iz razbitega, zavrženega stekla in jih potem sestaviti ter jih vdlati v oknice, ker za nove šipe doma ni bilo nikoli denarja. Revščina je bila vselej prevelika, da bi jih lahko kupili in si privoščili tako razkošje. Brezmejna je bila in je še. Brezmejna kakor nebo, na katero se kvadratasto črta.

Tako razmišlja Tine v vročici in topo strmi v to, kvadratasto revščino na nebu. Revščino, ki jo je že pred devetimi leti nabral na smetišču in jo prinesel očetu, ki je bil takrat še živ. Oče (se spominja Tine) ga je takrat pohvalil. In ne samo enkrat! Vsakokrat, ko je med kosi zavrženega stekla, našel večji kos in ga prinesel očetu. Take kose je oče odbral, premeril in jih odrezal z nožem, z rezilcem za steklo. Ta nož z več klinami, ki ga je oče nekoč kupil pri dalmatinskem krošnjarju, je Tinetu še sedaj najbolj dragocena dediščina po očetu, na katerega ga spominjajo tudi ti, narezani in s papirnatimi trakovi zlepljeni kosi stekla.

— Za prvo silo bo, dokler ne bom zaslužil kaj več denarja za prave nove šipe, — sliši Tine očetov glas, kakor da bi bilo včeraj in ne pred devetimi leti. Tudi z mamo sta sleherni leto, kadar sta morala špranje prelepti z novimi trakovi papirja, vselej govorila, da bosta morala ob prvi priložnosti, kadar bosta imela kaj denarja odveč, kupiti nove šipe. Toda dinarji, prisluženi s priložnostnim delom, so bili predragoceni, da bi lahko mama, kakor je večkrat govorila, odstranila »zlepljeni spomin na nesrečo svojega življenja«, ki jo je spravila v to, prekleto kolibo. Prehitro so kopneli, dinar za dinarjem. In z njimi je kopnel kruh, moka, zabela, krompir, v koči pa se je razkomodil glad, najprej na policah, potem pa, da bi se ne dolgočasil v praznini, se lotil matere in njega.

Tudi sedaj je tako, le da se tokrat zdi Tinetu še vse huje. Ne zaradi praznine, ki se šopiri na policah, in boleznih, ki ga že skoro cel teden priklepa na posteljo, marveč zaradi mame, zaradi zla, ki ga ji je storil, in brezmejne dobrote, s katero mu je greh odpustila in ki ga boli mnogo huje, kakor če bi mu mama očitala in ga pestila, kakor je znala nekoč do neznosnosti pestiti očeta.

Da, mnogo manj bi ga boleli najbolj hudi in ostrji mamini očitki, kakor ga boli neskončna mamina dobrot, s katero ga zasipa že ves teden in skrbi zanj, bega od jutra do večera za poslom, prihiti dvakrat ali trikrat na dan domov, mu skuha mesno juho in ga kakor otroka nagovarja, da bi jedel in pojedel vse, kar mu prinese, obenem pa je vsa nesrečna, ker čuti, da mu nobena jed ne tekne in da ga mora siliti, da vsaj nekaj pojé.

Mama sama pa je lačna. V očeh ji bere, da jo votlita glad in skrb. Ze tako koščena, je sleherni dan bolj upadla. Skoro sama kost in koža jo je že.

Miha Klinar: LUČI V SIVEM MESTU ● Miha K Miha Klinar: LUČI V SIVEM MESTU ●

Prijateljstvo

Z razvojem tako imenovanih malih kinematografij svetovna kinematografija dobiva novo, življenjsko pristno podobo, ki jo filmske velesile, s svojimi zvečino komercializiranimi, banalnimi, neživljenjskimi filmi ne morejo (ali morda niti nečejo?) obogatiti, popestriti, postaviti na višji umetniški nivo. V tem stremjenju so filmi (seveda ne vsi) češke, poljske, japonske, indijske, madžarske in ne navsezadnje tudi jugoslovanske produkcije naredili pomemben korak. Indijski film Prijateljstvo že sodi med tovrstne filme.

Prijateljstvo (Dosti) je film pretresljive resničnosti, neizprosne borbe za vsakdanji kruh, tragike vsakdanjosti, doslednosti verskim in moralnim principom, ki so jim Indijci še kako zvesti, poezija in hvalnica sicer ne lahkega življenja; skratka: monumentalna podoba (izrez) življenja. Junaka Prijateljstva sta Ramu in Mohan (igrata ju brata Kumar). Ramu, nadarjenemu šolarju, ni dano — zaradi bede v družini — obiskovati šole. Potem, ko mu umrje še mama (oče se mu je smrtno ponesrečil pri delu) in postane po prometni nesreči šepast, invalid, tava osamljen in nesrečen po ulicah mestnih četrtih. Njegovo življenje je nesrečno, neveselo, vendar še naprej ostane plemenit in pošten.

Nekega dne na prehodu za pešce opazi slepega mladeniča, ki brez nadzorstva prečka cesto. Mimo pripelje avtomobil in skoraj že povozí slepega, a se to ne zgodi. Ramu, navzlic temu, da hodi z bergljami, se požene k

fantu in ga iztrga smrti. Slepí Mohan mu je za to plemenito dejanje hvaležen in se z Ramujem spoprijatelji. Nikoli se ne ločita. Eden izmed njih celo pravi: »Usoda naju ni združila zato, da bi se razšla«.

Iz njune nesreče se porode lepe otožne pesmi, s katerimi si služita kruh in se prebijata skozi življenje. Njune želje in načrti so jasni. Ramu se želi izsolati, Mohan pa najti sestro. Na koncu se jima vse tudi uresniči...

Govoriti o filmu, kakršen je Prijateljstvo, je težko. Film je dober. To je končni pretres ugotovitev in spoznanj. Vendar mestoma le motijo napake, ki so skoraj nepotrebne. Ob Prijateljstvu moramo pritrčiti filmskemu teoretiku Béli Balazsu, ki pravi, da »ni filma, ki bi bil kot celota popolnoma dober«.

Dramaturško je film dobro izpeljan. Dramatska zgradba pa predvsem na koncu ni v takem blišču kot na začetku. Čim bolj se bliža film koncu, tem manj je kontroliran. To pomanjkljivost je režiser Satien Bose spretno prekril z razpoloženjem, ki ga je proti koncu ustvarjal z avtentičnostjo, ki je zakrila ob pripovedovanju — napetem in silovitem, da gledalca vse skozi silí v razmišljanje in podoživljanje ter se ne more izogniti sentimentalnosti — hibe, ki ne glede na to pripeljejo do banalnega konca.

Po drugi strani pa je poudariti režiserjevo zaslug pri vodenju igralcev. Le-ti so, posebno Ramu, Mohan in življenjski učitelj, zares dobri. Ravno tako je Bose funkcionalno vključil v filmsko sre-

dino »naturščike«, ki so v nekaterih sekvencah igrali kot izkušeni igralci (pretep na ulici, nekaj prizorov ob Ramujevem vstopu v šolo). Tudi kamere, ki je z izrezi v velikem planu, splošnem planu in srednje-bližinskem planu delovala bogato v filmskem jeziku, ni prezreli. Scenografija je prav imenitna. Gledalec sploh nima občutka, da gleda filmske interiere, filmske interiere, tako je vse pristno, avtentično.

P. S. Čudno je, da se ob dobrem filmu zbere v kino dvorani v dveh predstavah samo okoli sto gledalcev. Krivično je tudi to, da za dobre filme, ki jih je zmerom manj, kino podjetje ne naredi take reklame, kot za quasi westernne, banalne zgodbe in drugo filmsko plažo.

— na

Paleta gora

V soboto, 15. t. m. so v mali dvorani Delavskega doma na Jesenicah odprli samostojno slikarsko razstavo slikarja ljubitelja, člana likovne sekcije DOLIK Toneta Tomazina. Pred tem so se številni planinci, kulturni delavci in prijatelji gora zbrali v veliki dvorani, kjer so za uvod v otvoritev razstave prisostvovali kulturno-umetniškemu programu, s katerim so počastili tudi pomembne obletnice slovenskega in jeseniškega planinstva. Tem jubilejem je tudi slikar posvetil svojo razstavo, ki jo je navdušen gornik poimenoval kot PALETO GORA.

Moški martinarski zbor, mešani zbor, vokalni solisti in ansambel narodnih plesov, so ustvarili pravo slavnostno vzdušje. V strnjenih besedah je predsednik Planinskega

društva Jesenice Maks Dimnik prikazal zelo bogato in trdoživo razvojno pot slovenskega in jeseniškega planinstva. Morda ob vsem tem ne moremo prezreti le to, da so prireditelji pogrešali še večji obisk planincev in predstavnikov družbeno-političnih organizacij.

Po končanem prvem delu je predsednik jeseniške Svobode, ki je skupaj s Planinskim društvom priredila to pristrčno slovesnost, odprl v mali dvorani razstavo slik Toneta Tomazina. Avtorju je čestital k pomembnemu slikarskemu napredku in poudaril, da toliko lepote in izvirnosti vnese na platna lahko le človek, ki dobro pozna naše gore in njihove lepote.

Razstava bo odprta do vključno 26. junija, vsak dan od 9. do 12. in od 14. do 19. ure.

Lepa kulturna manifestacija

Preteklo soboto smo lahko prisostvovali v dvorani gledališča Tone Čufar zanimivemu kulturnemu dogodku in sicer srečanju beljaških in jeseniških pevcev, ki so se predstavili s sporedom avstrijskih in slovenskih pesmi.

Koncert je bil zanimiv, saj so na njem sodelovali trije, oziroma celo štirje ansambli. Najprej je nastopil 20-članski mešani pevski zbor iz Beljaka, ki je zapel več avstrijskih umetnih in narodnih pesmi. Zbor je vodila g. Sonja Gasde.

Kot drugi se je predstavil jeseniški moški zbor martinarjev, s programom slovenskih umetnih vokalnih skladb

in z eno avstrijsko ter italijansko pesmijo. Potem je nastopil še jeseniški mešani zbor, ki je zapel tri slovenske pesmi. Oba zbora je vodil Polde Ulaga.

Za zaključek te lepe manifestacije pa smo poslušali še združeni mešani zbor, sestavljen iz beljaških ter jeseniških pevcev. Pod izmeničnim vodstvom obeh dirigentov so zapeli še avstrijsko in slovensko skladbo.

Uspešno srečanje beljaških in avstrijskih pevcev pred polno dvorano občinstva je nov in lep prispevek k še tesnejšemu kulturnemu sodelovanju naše občine s sosednjim mestom v Avstriji.

Misel

Človek bi moral vedeti, kaj ga čaka, da bi mogel govoriti o svojih prihodnjih dejanjih.

Ljubezen je duši tistega, ki ljubi, to, kar je duša telesu, ki ga oživlja.

La Rochefoucauld

Pamet in svoboda sta nerazdružljivi s slabostjo.

Vojna ni tako težka kakor sužnost.

Morebiti sploh ni resnice, ki ne bi bila izpričencu vzrok za zmote.

Sužnost poniža ljudi tako globoko, da jo vzljubijo. Vauvenargues

Pojem in bistvo integracijskih gibanj

S problemi integracijskih procesov se v teh trenutkih srečujemo tudi v našem podjetju, ko se odločamo za združitev podjetij črne metalurgije v Sloveniji. O problematiki združevanja slovenske črne metalurgije smo že lahko zasledili nekaj člankov. Mislimo pa, da je prav, da se nekoliko poglobimo seznanimo s samim bistvom in pojmom integracijskih gibanj, z njihovo vsebino, njihovim smislom in njihovim ciljem. Skušali bomo izpeljati nekatere najvažnejše postavke in na njihovi osnovi bomo izhajali potem pri ocenjevanju in razlagi našega konkretnega integracijskega procesa v slovenski črni metalurgiji.

Ekonomska teorija integracijskih procesov nam odkriva, da je sam pojem integracije v industriji istoveten s pojmom kombinacije. Kombinacija sama pa je ena od štirih vrst organizacijsko-proizvodnih oblik v industriji. Poglejmo še ostale tri oblike, ki se pojavljajo v gospodarstvu: koncentracija, specializacija in kooperacija.

Za pravilno razumevanje integracijskih gibanj je nujno, da si na kratko ogledamo

tudi druge organizacijsko-proizvodne oblike, ki se pojavljajo v gospodarskih vejah.

Pred obravnavanjem posameznih vrst organizacijsko-proizvodnih oblik skušajmo povsem na kratko povedati, kaj razumemo pod imenom organizacijsko-proizvodna oblika v industriji. Ta izraz nam označuje tako organizacijo proizvodnje — upošteva stopnjo razvoja tehnike in tehnološkega procesa ter

razpoložljive delovne sile — pri kateri je omogočena najracionalnejša uporaba proizvodnih sredstev s stališča družbene koristnosti in rentabilnosti.

KONCENTRACIJA V INDUSTRIJI

Pod koncentracijo v industriji razumemo zbiranje in osredotočenje proizvodnih sredstev in s tem tudi delovne sile ter proizvodnje na enem mestu, v enem centru, v eni tovarni. V kolikor je pri istem obsegu proizvodnih sredstev število tovarnih manjše, toliko je obseg proizvodnih sredstev na eno tovarno večji. To pomeni, da je stopnja koncentracije toliko večja.

Opozorimo pri teh izvajanjih na razliko med koncentracijo in centralizacijo v industriji. Ta dva pojma sta sicer ozko povezana in čeprav je centralizacija samo posebna oblika koncentracije, obstoji med njima razlika. Pod centralizacijo kapitala razumemo spajanje že obsto-

ječih posameznih kapitalov v rokah manjšega števila kapitalistov. Centralizacija nam torej označuje proces, ki se odvija v notranjosti skupnega družbenega kapitala, neodvisno od akumulacije in nam pravzaprav predstavlja kapitalistični način zakonite razlastitve drobnih kapitalov. Pri koncentraciji pa imamo osredotočenje proizvodnih sredstev na enem mestu. Torej je razlika med koncentracijo in centralizacijo v tem, da nam koncentracija pomeni osredotočenje proizvodnih sredstev, centralizacija pa osredotočenje lastniških pravic. Skupne poteze koncentracije in centralizacije pa lahko najdemo v tem, ker centralizacija omogoča in pospešuje koncentracijo in narobe, koncentracija vpliva na pospeševanje procesa centralizacije.

Ekonomski pomen koncentracije vidimo predvsem:

— v možnosti večje, masovnejše in serijske proizvodnje, na splošno lahko rečemo v večji delitvi dela;

— v boljšem izkoriščanju obstoječih kapacitet, grupiranjem strojnega parka in tehnoloških naprav v popolnejšem obratnem sistemu, s čemer je omogočeno odстранjevanje ozkih grl v proizvodnji in mobilizacija neizkoriščenih kapacitet;

— v boljšem izkoriščanju osnovnih in obratnih sredstev, odpadkov in stranskih proizvodov, kakor tudi delovne sile;

— v boljšem in uspešnejšem izkoriščanju napredka, znanosti in tehnike in v večji možnosti prevzemanja lastnih raziskovalnih del;

— v zaposlovanju specialistov za posamezne posle;

— v možnosti boljšega, enakomernejšega in cenejšega preskrbovanja s surovinami in drugim materialom iz razloga, ker se nakupovanje opravlja v mnogo večjem obsegu.

Prednosti koncentracije se odražajo v povečanju proizvodnosti dela in zniževanju proizvodnih stroškov. Posebno občutno je zniževanje

Zapis iz sodišča Odmevi nočnega sprehoda po Bledu

»Na plesu sem popil toliko alkoholne pijače, da sem bil pijan, vendar ne toliko, da ne bi vedel, kaj delam,« je izjavil eden izmed obtoženih mladincev pred sodnikom.

Po tej izjavi sodeč so dobro vedeli, kaj delajo. Sicer pa bodo imeli o tem deset dni časa razmišljati. Radovljiski sodnik za prekrške je pet jeseniških mladincev kaznoval s po deset dni zapore, prizadeta podjetja pa bodo od mladincev zahtevala odškodnino v znesku 1.900 N dinarjev.

Naj jih navedem kar po imenu: mladoletnik Z. T., brez zaposlitve, Selim Gluhč, učenec IV. letnika TSS na Jesenicah, Zaim Konič, natakari v Ljubljani, stanujoč na Jesenicah, Alojz Komac in Janko Pipan, oba delavca v Železarni.

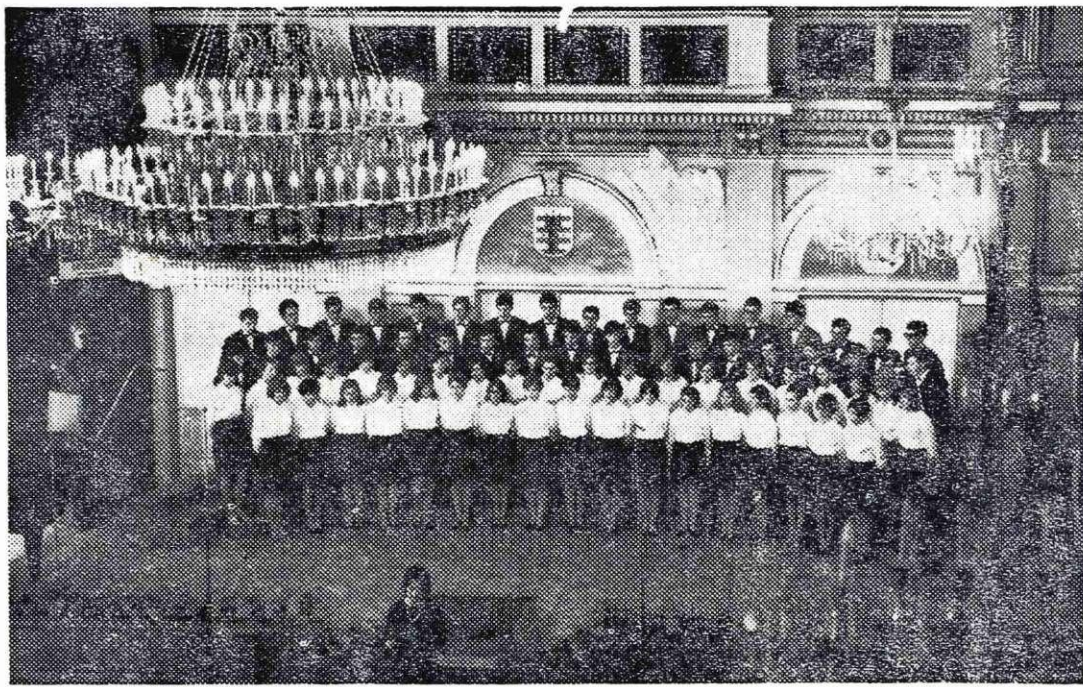
Nenavadni nočni sprehod se je začel zadnjo nedeljo v aprilu nekaj po polnoči, potem ko so v dvorani Gozdnega gospodarstva Bled zaključili maturantski ples. Pet jeseniških mladincev se je napotilo proti železniški postaji, da bi tam počakali prvi jutranji vlak in se z njim odpeljali na Jesenice. Ker pa so bili še žejni, so se namenavali zaustaviti še v hotelu Jelovica, toda vratar jim ni dovolil vstopa, ker je opazil, da so mladinci vinjeni. Ali jih je to razburilo, ali pa so se iz mladostne razposajenosti spotaknili ob vse, kar so srečali, nam ni znano. Zeleni bršljan pri trgovini Borovo jim je bil prvi v napoto. Strgali so ga z zidov, nato pa so začeli razmetavati kupe smeti in listja, ki jih je cestar zvečer pometel skupaj. Pod gradom so porušili kamnito ograjo in kamenje

zvalili in zmetali na cesto. Težko je reči, da niso vedeli, kaj delajo. Bila je prava sreča, da zaradi kamenja na cesti ni prišlo do prometne nesreče.

Pot so nadaljevali mimo vile Zlatorog. Tu so z ograje potrgali lesene late in jih zmetali na vrt. Pred hangarjem regatnega centra v Zaki so z dreves potrgali napisne table in jih zmetali v jezero. Ko so gledali napisne table, kako plavajo po vodi, so se spomnili, da bi se lahko do odhoda vlaka še vozili s čolnom po jezeru. Ta skušnjava pa se jim je krepko maščevala. Pri vkrcanju je čoln zanihal in se potopil. Štirje so še pravočasno skočili na obalo, eden pa je padel v vodo in se pošteno okopal.

Napad na kupe smeti, lesene in kamnite ograje, napisne table, cvetje in čoln kažejo na huligansko ponašanje, ki ga tudi vino ne opravičuje. V interesu jeseniških gimnazijcev pa naj povemo, da med temi mladinci ni bilo maturantov ali drugih šolarjev, izjema je edino učenec IV. letnika TSS na Jesenicah. In še to: od petih so trije dolgolasci.

Ta nočni sprehod bo vsekakor dražji (deset dni zapore in odškodnina 1.900 N din) kot taksi z Bleda do Jesenic. Če mladinci doma niso povedali o tej nočni pustolovščini, potem bodo starši spoznali, če je med njimi njihov sin, po tem, če se bo komu zelo mudilo na dopust. J. V.

Mladinski zbor jeseniških srednjih šol, je pod vodstvom zborovodja Janka PRIBOSIČA, v va-raždinski koncertni dvorani dosegel izredno lep uspeh

Drobne novice iz občine

Na zadnji seji Skupščine občine Jesenice je bilo dano trgovskemu podjetju Delikatesa zemljišče v Mojstrani za gradnjo samopostrežne trgovine. Medtem je SGP Sava že začelo z deli. Trgovina bo stala poleg osnovne šole, poleg prodajnega prostora pa bo tudi večji bife s kuhinjo, kar bo za turistični kraj kot je Mojstrana, vsekakor posebnega pomena. Predvidoma bo nova trgovina odprta že oktobra ali novembra letos. Pri upravi trgovskega podjetja Delikatesa pa smo zvedeli, da nameravajo začeti z gradnjo samopostrežne trgovine tudi na Tomšičevi cesti na Jesenicah, v bližini Gozdne uprave. To bi bila po-

membna pridobitev, saj so številni prebivalci tega dela Jesenic praktično daleč proč od trgovin.

Do sedaj se je v letošnjem letu v naši občini prijavilo 1.230 kandidatov za opravljanje izpita za voznika motornega vozila. Od tega jih je izpit uspešno opravilo le 407 ali ena tretjina. Vsekakor je glede na vedno gostejši promet na naših cestah prav, da so tudi kriteriji za uspešno opravljen izpit strožji. Največ kandidatov pade na praktičnem delu izpita. Od 890 kandidatov za B kategorijo jih je uspešno opravilo izpit 296, od 233 kandidatov za A kategorijo pa 73. Med temi zadnjimi je večina mopedistov, ki pa na splošno slabo poznajo prometne predpise.

17. junij je bil dan zaščite otrok v prometu. Namen tega dneva pa je istočasno tudi z javnimi manifestacijami zaključiti delo in prizadevanja na področju prometne vzgoje v enem šolskem letu. V naši občini so imeli prireditve kar na posameznih šolah. Ob tej priliki so objavili tudi rezultate raznih tekmovanj: cicibanov s skiroji, učencev v pisanju spisov ali risanju risb s prometno problematiko, podelili pa so tudi značke članom družin pionirjev prometnikom, katerih je v naši občini že okoli 500. Dvanajstim najzaslužnejšim pa so podelili celo zlate značke pionirja prometnika.

fiksnih stroškov. Zaradi tega nam je lahko jasno, zakaj se koncentrirane industrije imenujejo industrije z regresivnimi stroški. To so namreč tiste industrije, pri katerih z naraščanjem obsega proizvodnje padajo stroški na enoto proizvoda. V mnogih primerih se določena povečanja proizvodnosti dela ne morejo niti zamisliti brez zadostne koncentracije proizvodnih sredstev. Tipični primerji za to trditev nastopajo pri serijski proizvodnji, avtomatizaciji proizvodnih procesov, avtomatizaciji in mehanizaciji transporta in drugo. Tudi prednosti navadne kooperacije v industriji lahko pridejo do izraza šele v koncentraciji proizvodnje.

Koncentracija v industriji nam predstavlja zakonitost gospodarskega razvoja tako v kapitalizmu, kakor tudi v določenih obdobjih socializma.

V kapitalizmu je koncentracija eno od sredstev v boju za relativno presežno vrednost, ki je toliko bolj

oster, v kolikor je zakon padajoče profitne stopnje bolj uveljavljen. Zraven pozitivne strani, ki jo koncentracija industrije ima v kapitalizmu — če pri tem odmislimo propadanje drobnih kapitalistov, kar je njena posledica — tudi svojo negativno stran, ki se izraža v nastajanju monopolov. V kolikor je stopnja koncentracije višja, v toliko je tudi možnost formiranja monopolov večja z vsemi negativnimi posledicami takega razvoja. Te negativne posledice se kažejo predvsem v zaviranju tehničnega napredka, zoževanju svobodne konkurence, zaviranju gospodarskega razvoja nerazvitih dežel in drugo.

V pogojih socialistične ekonomike koncentracije v industriji predstavlja prav tako določeno zakonitost. Po eni strani je pogojena z dejstvom obstoja zakona vrednosti in obstojem svobodne tekme med podjetji, ki v koncentraciji prav tako vidi-jo sredstvo za zniževanje

proizvodnih stroškov. Z druge strani pa je posledica zavestnih teženj družbe kot edinega lastnika proizvodnih sredstev, da se industrijski proizvodnji dajo take organizacijske oblike, ki bi najbolj ustrezale principu družbene koristnosti, ne da bi čakali, da bi na ta dejstva prišli šele skozi mehanizem tržišča, konkurence oziroma zakona vrednosti.

Razlika z ozirom na kapitalizem obstoji tudi v dejstvu koncentracije na ustvarjanje monopolov. Medtem ko je monopolizem v kapitalističnem sistemu neobhodni pojav, ker služi kot sredstvo za boj proti težnji propada sistema kot takega. Res je, da v prehodnih obdobjih socializma tudi obstojijo takšne monopolistične težnje, ki pa nikakor niso nujne za nadaljnji obstoj tega sistema.

Glede na način nastanka razlikujemo dve vrsti koncentracij: 1. Koncentracija na osnovi obstoječih proizvodnih sredstev in 2. koncentracija na osnovi razširjanja proizvodnih sredstev,

kar pomeni na osnovi razširjene reprodukcije.

Poglejmo še na kratko, kaj se je dogajalo s koncentracijo in centralizacijo proizvodnih sredstev v jugoslovanski industriji pred vojno. Tak proces je v predvojni Jugoslaviji pripeljal do sorazmerno visoke centralizacije industrijskega kapitala, vendar pa do slabe koncentracije proizvodnih sredstev. Podjetja so ostala majhna, z nizkim organskim sestavom kapitala in z nizko proizvodnostjo dela. Poceni delovna sila, visoke zaščitne carine in kartelni sporazumi v najrazličnejših oblikah so dovoljevali in omogočali obstoj take industrije. Zaradi tega visoka stopnja centralizacije industrijskega kapitala ni mogla predstavljati pomembnejše osnove za koncentracijo. Zaradi tega je koncentracija v industriji v predvojni Jugoslaviji ostala slaba. Relativno visoka stopnja koncentracije je obstajala samo v vejah metalurgije in še v nekih drugih vejah ekstraktivne industrije, ki že

po svojem značaju zahtevajo določeno stopnjo tehnike, obseg proizvodnje in zaradi tega tudi določeno koncentracijo osnovnih sredstev. V predelovalni industriji pa je koncentracija bila na zelo nizki stopnji. Povsem je razumljivo, da v takšni industriji ni moglo priti do uveljavljanja prednosti, ki jih nudi koncentracija.

Po vojni je tudi v tem oziru prišlo do velikih sprememb. Konfiskacija in nacionalizacija industrije je omogočila takšno stopnjo centralizacije v industriji, kakršna v kapitalističnih razmerah nikdar ne more nastati. Od množičnih lastnikov industrijskih podjetij je bila s tem ustvarjena družbena lastnina proizvodnih sredstev. Ta centralizacija je omogočila koncentracijo v industriji do zelo visoke stopnje. To se ni dogajalo na klasičen način skozi akumulacijo, temveč z zavestnim in planskim spajanjem že obstoječih podjetij v večja.

L. J.

Pomen in vloga ter razvoj samopostrežne trgovine do blagovnic v blagovnem prometu

S sestavkom Joža MALEJA, ki ga bomo objavljali v nadaljevanjih, bomo naše bralce poskušali seznaniti s pomenom in vlogo ter razvojem samopostrežne trgovine do blagovnic v blagovnem prometu ter z nekaterimi opažanji pisca o razvoju trgovine v Jugoslaviji, ki jih je zabeležil v ekskurziji trgovcev po Jugoslaviji.

Nekateri ljudje odklanjajo samopostrežni način trgovine ali odklanjajo načelno vse kar je novega. V principu iščejo razlog, ki ga nimajo. Rečejo, zakaj, da nosim kosaro, posebno še, če kupujem samo malenkost, preveč je blaga in se zamudim pri izbiri. Želim, da me trgovec postreže, on dobro ve kaj hočem. Vsi me gledajo, kot bi nekaj ukradel.

Vse več pa je kupcev, ki navdušeno spremljajo razvoj samopostrežbe kot napreden sistem kupovanja. Kratko: hodimo svobodno po prodajalni, možnost prostega izbiranja, prihranimo čas — kupovanje je praktično.

Razvoj samopostrežne trgovine do blagovnic hiš

Samopostrežni način prodaje na drobno se je pojavil prvič leta 1916 v ZDA pod imenom Self Service (samopostrežba). Prvo tako prodajalno je takrat odprl Clarence Saunders v mestu Memphisu v državi Tennessee. To je bil izrazit trgovec, ki se je bavil tudi s praktično prodajno psihologijo, ter detajlno proučeval potrebe, zahteve, želje in okus kupcev. Nadalje tudi, kakšen je njihov odnos do blaga, kaj ga razveseljuje pri kupovanju in zakaj prigovarja.

Na temelju tega proučevanja je prišel do zaključka, da bi kupci z drugim načinom postrežbe lahko hitreje in več kupili, ne bi bili omejeni v prostoru, izgubili bi manj časa in bi bili pri tem neodvisni od prodajalca. Saunders je spoznal, da je samoizbira najprikladnejša. Pri kalkulaciji je ugotovil, da bo zaradi večjega prometa možnost zmanjšati stroške, s tem tudi cene in uspešno konkurirati.

Trgovino je opremil s funkcionalnim pohištvo, odprte police, zidne elemente in gondole. On je prvi prišel na idejo, da prodajalno opremi z dvojnimi vrati (vhod — izhod). Opremo in elemente je razporedil tako, da je kupca

prisilil na pravilno kroženje po celi prodajalni, ker so bile blagajne na izhodu. Saunders je bil odličen Businessmann (poslovni človek). V lokalnem časopisu je vsak dan izdal dobro in premišljeno propagando. Npr. kupovanje v samopostrežbi pomeni prihranek na času, kupec izbira blago po želji, brez posredovanja trgovca. Vse blago je vnaprej pakirano in numerirano. Asortiment blaga je velik nad 1000 artiklov, založeno samo z blagom priznanih proizvajalcev itd. Uspeh je bil nad pričakovanjem. Saunders je dal ta način poslovanja patentirati tako je njegova kampanja odpirala nove samopostrežbe v ZDA.

Tri leta kasneje se je pojavila konkurenca — nova firma Jitney Jungle Incorporated v mestu Jacksonu. Sistem te nove samopostrežbe se je v glavnem razlikoval v tem, da je komunikacija kupca v prodajalni bila svobodnejša. Dvojna vhodna in dvojna izhodna vrata, širše hojnice in skrajšana pot do blagajne. Število prodajal s samopostrežbo je od svojega začetka neprestano raslo. Leta 1922 je bilo v ZDA že 600 takih prodajal, a v letu 1930 več kot 5500.

Se večji napredek v razvoju sistema samopostrežbe je nastal z otvoritvijo takozvane Super-Market (veletrgovina). To so zelo velike prodajalne, katere asortiment zajema izmed 3—8 tisoč prehrabnih in neprehrambenih artiklov.

Super-Market se je razvil isto v ZDA zaradi specifičnih pogojev: višji življenjski standard, večja kupna moč prebivalstva, konzervirano blago. Gospodinjje nabavljajo enkrat tedensko in hranijo v hladilnikih. Uživa se več mesa, sadja in čokolade, pije se več sadnih sokov itd.

Samopostrežba je prodrla v Evropo po drugi svetovni vojni in to nekoliko let kasneje, ko so bile ekonomske prilike že približno normalizirane.

Pred 17 leti so se ustanovljale prve samopostrežbe v nevtralnih državah: Švedski in Švici, zatem pa v Norveški, Belgiji, Veliki Britaniji in drugih državah.

V Jugoslaviji je bila odprta prva samopostrežna trgovina januarja leta 1956 v Ivanu v republiki Hrvatski. Zatem je bila odprta velika samopostrežna trgovina v Beogradu in zatem v Zagrebu. Porast teh prodajal v svetu je dokaz, da je poslovanje na sistemu samopostrežbe v veliki prednosti pred tradicionalno klasično trgovino.

Trgovska mreža pa se še naprej oblikuje. Klasične trgovine in delno samopostrežbe izpodrivajo blagovne hiše, ki se v zadnjih letih vse bolj razvijajo posebno v centrih mest in iščejo napredne silnice za dvig blagovnega prometa. Razumljivo je, da prav trgovske gospodarske organizacije postajajo ozko grlo za plasman blaga široke potroš-

nje pri zadosti razviti industriji. Slediti ne morejo asortimentu dnevne potrošnje, še manj pa spremljati novo blago na tržišču. Vloga SP z že modernejšo opremo teži k grupaciji blaga, kar potrošnik vsak dan bolj želi pri izbiranju svojih dobrin oziroma industrijskega blaga. Preobrazbo vseh vrst dose-danih trgovin pa nedvomno izpodrivajo velike blagovne hiše (B. H.), ki s svojim asortimentom in cenami osvaja-jo vedno več kupcev z geslom »ves nakup pod eno streho«.

V Jugoslaviji je nastala ena večjih B. H. v Osijeku — pred sedmimi meseci odprti supermarket. Za projekt te blagovne hiše je dobil inž. Mihelič iz Ljubljane eno od zveznih nagrad. Ta blagovna hiša meri 10.600 m² površine in ima od tega Moderna hiša iz Ljubljane 6.000 m². Prehrana iz Ljubljane pa 3.600 m² s skupno 204 zaposlenimi. Notranjost B. H. oziroma raz-

poreditev blaga, je kopirana po stockholmski firmi Holenc, ki meri 30.000 m². Pro-met, ki ga opravlja modna hiša v B. H. v Osijeku ni razveseljiv, saj je zaradi malega prometa omejena tudi zaloga in so police premalo napolnjene, tako da preveč izstopa oprema. Na splošno pa je to pravi gigant in ponos Slavonije.

Zanimiv je razvoj B. H. v republiki Makedoniji. Trgovska podjetja na tem teritoriju so sklenila, da zgradijo v vsakem večjem mestu eno B. H. od 1.500—1.600 m² velikosti, k še sedanjim 14 obstoječim. Interpromet v Skopju ima 8 blagovnih hiš v iz-meri 2.600—7.500 m².

Karakteristična je prav blagovna hiša v centru Skopja, ki meri 7.000 m² s petimi milijardami S din prometa in ne posluje NON-STOP. Poleg tega je oprema brez etažnih polic, kar zmanjšuje sortiment kot tudi promet na m².

Srečanje borcev zgornjesavske doline

Zgornjesavska dolina je znana po splošnem upor decembra leta 1941. Po strahovitih represalijah, ki so jih nad tamkajšnjimi prebivalci izvajali sovražniki, se je ost upora prenesla na druge kraje, kar pa ne pomeni, da zgornjesavska dolina ni bila vseskozi žarišče borbe. V

ozki dolini na meji dveh sedanjih držav so bili pogoji borbe težji kot v drugih krajih.

Ko z raznimi proslavami obujamo spomine na NOB smo morda na ljudi iz zgornjesavske doline kar malce pozabili. To pa je tudi eden izmed osnovnih vzrokov, da

je občinski odbor ZZB NOV Jesenice sprožil iniciativo za srečanje borcev, aktivistov, internirancev, mladine in prebivalstva zgornjesavske doline. Prvotno so nameravali praznovanje 4. julija — dneva borca — organizirati v Srednjem vrhu nad Gozd-Martuljkom, na sestanku družbeno političnih organizacij in krajevne skupnosti Kranjska gora pa so se odločili za Gozd Martuljk. Dom Franca Rozmana daje možnost proslave v vsakem vremenu, lažji je dostop z avtobusi in avtomobili, pa tudi okolica je urejena za sprejem večjega števila občanov in turistov, ki se bodo udeležili proslave.

Dopolodne na dan borca bo kulturni program, o pomenu srečanja borcev, aktivistov in internirancev ter pogumnega prebivalstva pa bo govoril Franc Konobelj-Slovenko, predsednik občinskega odbora ZZB NOV Jesenice. J. V.

Uspešen začetek naših boksarjev v srečanjih s tujimi klubi

Preteklo soboto, 15. t. m., so imeli jeseniški boksarji v TVD Partizan na Jesenich prijateljsko srečanje z BK Villach — Beljak iz Beljaka. To je prvo boksarsko srečanje z boksarji iz Avstrije po letu 1945.

Čeprav z zelo malo izkušenj, je našemu boksarskemu klubu uspelo to srečanje zelo dobro organizirati. Boks klub Villach je imel v svojih vrstah nekaj zelo poznanih boksarjev, ki so že bili ali pa so še avstrijski prvaki. Rezultat srečanja je bil 9:9, kar je za mlade neizkušene boksarje Jesenic vsekakor lep uspeh.

Videli smo nekaj zelo lepih in dobrih borb. Zopet sta bila med najboljšimi Trupkovič in Džamastagić. Od mlajših začetnikov pa moramo pohvaliti Rebolja in Muriča, ki sta odpravila svoja nasprotnika s knokavtom ter mladega Makuca, ki je po zelo dobri borbi, čeprav prvič na ringu, dosegel neodločen rezultat. Tudi ostali so pokazali zadovoljivo znanje in kondicijo.

Srečanje sta dobro vodila

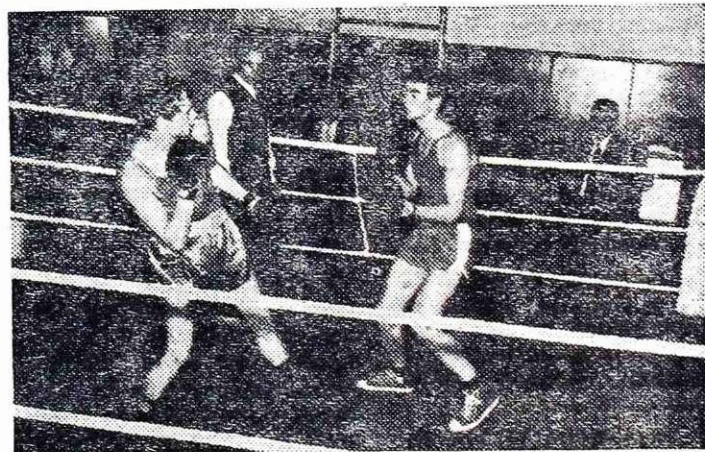
sodnika iz Ljubljane Mencej in Mušič.

Povratno srečanje je dogovorjeno za 6. 7. v Beljaku.

Tehniški rezultati:

Brdar : Hribnik 0:2, (TKO), Džamastagić : Frank 2:0, Bursič : Spitalar 0:2, Tomažič : Donek 0:2, Makuc : Kopriha 1:1, Murič : Martinč 2:0 (K.O.), Trupkovič : Seigmeister 2:0 (TKO), Smumavc : Keinzian 0:2 (TKO), Rebolj : Ofner 2:0 (TKO).

Z. K.

Naš boksar BURSIC (desno) v borbi z avstrijskim prvakom Spitalarjem

Zaradi aktualnih problemov in vprašanj borcev v železarni in bližnjih praznovanj ter drugih problemov sklicuje komisija za zadeve borcev NOV pri DSŽ

AKTIVE

25. 6. ob 14. uri za člane, zaposlene na Javorniku in na Beli, v upravni zgradbi valjarni na Javorniku.

26. 6. ob 14. uri v Delavskem domu pri Jelenju.

27. 6. ob 14. uri v jedilnici HVŽ.

Vse člane ZZB NOV, zaposlene v železarni prosimo, da se sestankov udeležijo.

Komisija za zadeve borcev NOV pri DS železarne

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

22. in 23. junija franc. barvni CS film AVANTURISTI, v režiji Roberta Enrica, v glavnih vlogah Alain Delon in Lino Ventura — ob 17. in 19. uri.

24. junija ameriški barvni film LJUBEZEN NA PESKU, v režiji Vincenta Minellija, v glavni vlogi Elizabeth Taylor — ob 17. in 19. uri.

25. in 26. junija zap. nem. barvni film GRBAVEC IZ SOHOA, v režiji Alfreda Vohrera, v glavni vlogi Gunter Stoll — ob 17. in 19. uri.

27. junija ameriški film PROSTOR POD SONCEM, v režiji Georga Stevensa, v glavni vlogi Elizabeth Taylor — ob 17. in 19. uri.

28. junija zap. nem. film NAJLONSKA ZANKA, v režiji Rudolfa Cehethruba, v glavni vlogi Ditmar Schegner — ob 17. in 19. uri.

29. junija ital. šp. barvni CS film ZADNJI SPOPAD, v režiji Doca Tesarija, v glavni vlogi Diuliamo Diema — ob 17. in 19. uri.

Kino PLAVŽ

22. in 23. junija zap. nem. barvni film GRBAVEC IZ SOHOA, ob 18. in 20. uri.

24. in 25. junija franc. barvni CS film AVANTURISTI, ob 18. in 20. uri.

26. junija ameriški film PROSTOR POD SONCEM, ob 18. in 20. uri.

27. in 28. junija franc. barvni film EN CLOVEK IN ENA ŽENA, ob 18. in 20. uri, v režiji Cloda Lelucsha, v glavni vlogi Anouk Emé.

29. junija šp. amer. barvni film SPREMLJEVALEC ZLA TE POŠILJKE, v režiji Tonina Valerija, v glavni vlogi Fernando Sancho — ob 18. in 20. uri.

Kino DOVJE

22. junija indijski film PRIJATELJSTVO.

23. junija jugoslovan. film ZLATA PRACA.

27. junija franc. barvni CS film AVANTURISTI.

29. junija franc. barvni film EN CLOVEK IN ENA ŽENA.

Gledališče

NEDELJA, 23. 6. ob 20. uri: F. Kozak PUNČKA, dramatična zgodba v petih slikah — premiera za abonma NEDELJA in IZVEN.

ČETRTEK, 27. 6. ob 20. uri: F. Kozak PUNČKA, prva ponovitev za abonma ČETRTEK in IZVEN.

PETEK, 28. 6. ob 20. uri: F. Kozak PUNČKA, druga ponovitev za abonma PETEK in IZVEN.

Cenjene ljubitelje gledališča, še posebej pa naše cenjene abonente, opozarjamo na preložitve premiere od četrta 20. na nedeljo 23. 6. Do preložitve je prišlo iz tehničnih razlogov in prosimo za razumevanje.

Kino KRANJSKA GORA

22. junija šp. barvni film IZGUBLJENA ŽENA.

23. junija franc. barvni film EN CLOVEK IN ENA ŽENA.

27. junija zap. nem. barvni film GRBAVEC IZ SOHOA.

29. junija franc. barvni CS film AVANTURISTI.

Kino ŽIROVNICA

23. junija šp. barvni film IZGUBLJENA ŽENA.

30. junija franc. barvni CS film AVANTURISTI.

ZAHVALA

Izvršnemu odboru sindikalne organizacije se iskreno zahvaljujem za denarno pomoč, ki sem jo prejel v času moje bolezni.

Husein Kostić
valjarna 2400

ZAHVALA

Izvršnemu odboru sindikalne organizacije Železarne se iskreno zahvaljujem za denarno pomoč v času dolgotrajnega bolovanja.

Janko Kejžar

ZAHVALA

Izvršnemu odboru sindikalne organizacije se iskreno zahvaljujem za denarno pomoč, ki sem jo prejel v času moje bolezni.

Alojz Gregori
tesarna

Preklic izkaznic za vstop v železarno

Preklicujemo veljavnost izkaznic za vstop v železarno Jesenice, ki so jih izgubili naslednji naši sodelavci: Dušan Tomič, rojen leta 1938, plavž, Ivan Lakota, 1951, transport, Andrej Vidmar, 1935, Valjarna Bela, Zečir Velič, 1938, martinarna, Mustafa Hadžić, 1935, martinarna, Ramo Talčić, 1938, martinarna, Milan Jakopič, 1950, elektroodni oddelek, Marko Markovski, 1940, jeklo leg., Asim Ališić, 1928, transport, Velimir Jovičič, 1928, valjarna 1300, Ibrahim Muharemović, 1927, elektro peč, Janez Košnik, 1941, VEN, Alojz Govez, 1932, elektro peč, Marjan Hafner, 1934, garaža, Dani Pesjak, 1937, strugarna valjev, Anton Knežević, 1937, varnostna služba, Alojz Zvagen, 1951, transport, Ivica Medved, 1947, elektroodni oddelek, Jože Noč, 1929, livarna, Andrej Maček, 1939, žebeljarna, Ivan Finžgar, 1936, livarna, Franc Kogovšek, 1928, žebeljarna, Alojz Babič, 1949, strugarna valjev, Miha Balanč, 1945, strugarna valjev, Avgust Šimnic, 1937, strojne del., Bojan Lenardič, 1952, transport, Milan Polak, 1951, Javornik II, Marija Poznik, 1948, jeklo leg., Francka Rozman, 1923, GEŽ, Osman Džambič, 1944, Javornik I in Janez Toman, 1942, RTA.

Upravni odbor Stanovanjskega podjetja Jesenice

RAZGLASA

prosto delovno mesto:

VODOINSTALATER V SERVISNI DELAVNICI

Kandidati za prosto delovno mesto morajo izpolnjevati poleg splošnih pogojev še posebne pogoje, in sicer:

Kandidat mora biti kvalificiran vodoinstalater z najmanj dveletno prakso kot kvalificiran vodoinstalater.

Kandidati naj vložijo prijavo za prosto delovno mesto v roku 8 dni od dneva objave prostega delovnega mesta na naslov: Stanovanjsko podjetje Jesenice — splošni sektor, Jesenice, C. Maršala Tita 18.

Prošnji morajo priložiti tudi dokazilo, da izpolnjujejo vse pogoje za prosto delovno mesto.

Upravni odbor
Stanovanjskega podjetja

OBJAVA

Zaradi boljše povezave članov ZB NOV terena Sava, ki obsega območje od Tavčarja do vključno Senožeti, bomo imeli uradne ure vsako sredo od 16. do 18. ure v prostorih krajevne skupnosti Sava, Jesenice, bivša stavba Borova.

Prosimo člane borce, da nas obiščejo, ker bomo ob tej priliki lahko reševali morebitne pritožbe, prošnje, kakor tudi vsa ostala njihova vprašanja.

Odbor Krajevne skupnosti ZB Sava
Jesenice

OBVESTILO STARSEM

Vse starše, ki želijo otroke poslati v počitniško kolonijo DPM v Novigrad, ki jo organizira otroški vrtec na Koroški Beli, obveščamo, da lahko prijavijo otroke najkasneje do 26. junija vsak dan v otroškem vrtcu na Koroški Beli. V poštev pridejo učenci iz osnovne šole Koroška Bela. Letovanje bo od 14. do 26. julija.

Otroški vrtec
Koroška Bela

OBVESTILO

IO ZTOB Jesenice obvešča vse tabornice, tabornike, mladino drugih organizacij in starše, da bo v letu 1968 organizirano letno taborjenje v Rozaliji, to je kraju med Porečem in Novigradom v Istri.

Taborjenje bo trajalo 15 dni.

Cena taborjenja:

- šoloobvezni člani taborniške organizacije v starosti do 12 let, s prevozom plačajo 120 N din
- ostali šoloobvezni člani taborniške organizacije in šoloobvezna mladina drugih organizacij plača tabornino in prevoz 140 N din
- starejši taborniki, ki sami zaslužijo, plačajo tabornino in prevoz 170 N din
- nečlani, ki sami zaslužijo in želijo z nami taboriti, plačajo tabornino in prevoz 220 N din
- za goste, člane taborniške organizacije, je cena za oskrbni dan 10 N din
- za goste, nečlane taborniške organizacije, je cena za oskrbni dan 13 N din

Začetek taborjenja:

1. izmena od 21. 7. 1968 do 4. 8. 1968
2. izmena od 4. 8. 1968 do 18. 8. 1968

Kdor bi želel taboriti v Rozaliji, se mora prijaviti pri načelniku svoje enote, ali v pisarni ZTOB Jesenice — uradne ure vsako sredo in petek od 18.30 do 19.30 ure.

Prijave oddajte najkasneje do 16. 7. 1968.

Na taborjenje je vsem zagotovljenih pet obrokov hrane dnevno.

Prijavite se, na morju si boste pridobili zdravja in doživeli boste 15 lepih dni v tovariški družbi.

Izvršni odbor ZTOB
Jesenice

Razpis štipendij za študij na srednjih šolah

V 19. številu glasila TV 15, z dne 14. 5. 1968, je bil objavljen razpis republiškega sekretariata za narodno obrambo SRS za podeljevanje štipendij za študij na srednjih šolah (gimnazija, pedagoška gimnazija, tehniške in njim sorodne šole — elektro, tehniške, strojne, kemijske, gradbene, geodetske in geološke smeri). Namen štipendiranja je, da se izboljša narodnostni sestav starejšinskega kadra v JLA.

Za štipendije se lahko potegujejo učenci slovenske narodnosti, ki se bodo pogodbeno obvezali, da po končani srednji šoli vstopijo v eno od vojaških akademij, ki si jo bodo sami izbrali in ki bodo po končani akademiji ostali v JLA najmanj 10 let.

Učenci, ki bodo izpolnjevali splošne in posebne pogoje, navedene v razpisu, bodo kot vojaški štipendisti prejeli za I. razred 400,00 N din, za II. 450,00 N din, za III. in IV. pa 500,00 N din mesečne štipendije. Razen tega ob začetku vsakega šolskega leta dobijo denarno nadomestilo za nabavo šolskih potrebščin in sicer za I. razred 250 N din, za II. 270 N din in za III. in IV. razred 300 N din.

Kandidati, ki se želijo udeležiti natečaja, vložijo prošnjo, kolkovano z 0,50 N din, pri občinskem upravnem organu za narodno obrambo, kjer dobijo vsa pojasnila in predpisani obrazci. Natečaj traja do 15. 8. t. l.

Letovanje otrok ob morju

Občinska zveza prijateljev mladine Jesenice je pred časom poslala zdravstvenemu centru v Kranju ugovor glede razdelitve denarja za letovanje zdravstveno šibkih otrok ob morju. Po tem predlogu bi iz naše občine v letošnjem letu lahko letovalo le 25 otrok. To pa ni v skladu ne z dosedanjim številom niti s potrebami, saj je znano, da so prav otroci na Jesenicah najbolj izpostavljeni raznim nezdravim vplivom. Odgovora iz Kranja na ta protest še ni bilo, pač pa je znano, da so prvotni predlog umaknili ter da bodo vsa denarja namenili tudi za otroke iz naše občine. Medtem je 20. t. m. odšla v Novigrad že prva skupina, katero sestavlja približno 50 otrok iz socialno šibkih družin, del tabora pa bodo zasledili maturantje — dijaki gimnazije.

Danes bo ob 20. uri na hokejskem igrišču nastop vseh instrumentalnih zasedb

BRATOV AVSENIKOV

Revija mladih atletov

V sredo, 12. junija, je bilo na igrišču Podmežaklje občinsko prvenstvo v atletiki za mlajše mladince in mladinke, na katerem je sodelovalo 112 mladih atletov in atletinj. Tekmovalni pogoji niso bili najboljši. Večdnevne padavine so precej razmočile igrišče in tekmovalno stezo, vendar smo z nekaterimi dosežki lahko prav zadovoljni. Na tekmovalju so sodelovali učenci in učenke višjih razredov osnovnih šol Žirovnica, Koroška Bela in Prežihov Voranc z Jesenic. Številna udeležba tekmovalcev navedenih šol kaže, da ima atletika visoko mesto med športnimi panogami, ki jih gojijo v okviru svojih šolskih športnih društev. Na takih tekmovaljih pa smo doslej vedno pogrešili učenke in učenke osnovnih šol iz Mojstrane in Kranjske gore.

DOSEŽENI REZULTATI — MLADINCI

TEK NA 60 m: 1. Igor Legat (OŠ Žirovnica) 8,3, 2. Marjan Jenduka (OŠ Koroška Bela) 8,4, 3. Darko Kaloper (OŠ Prežihov Voranc) 8,4;

400 m: 1. Marko Pavlenič, 61,7, 2. Franc Tajnikar, 62,4 (oba OŠ Žirovnica), 3. Srečko Trpin (OŠ Prežihov Voranc) 62,8.

4x60 m: 1. OŠ Žirovnica, 32,3, 2. OŠ Koroška Bela, 33,7, 3. OŠ Prežihov Voranc, 34,3.

SKOK V VIŠINO: 1. Mirko Ecimovič (OŠ Prežihov Voranc) 150, 2. Stane Ažman

(OŠ Koroška Bela) 145, 3. Bojan Klinar (OŠ Prežihov Voranc) 140.

SKOK V DALJINO: 1. Igor Mežek (OŠ Žirovnica) 453, 2. Edo Volčič 42, 3. Zoran Grzetič 421 (oba OŠ Prežihov Voranc).

MET KROGLE (4 kg): 1. Vojko Blaznik (OŠ Prežihov Voranc) 10,94, 2. Miran Kržišnik 10,74, 3. Bogdan Kežar 10,45 (oba OŠ Koroška Bela).

MLADINKE — TEK NA 60 m: 1. Roza Strah (OŠ Žirovnica) 9,1, 2. Vesna Kos (OŠ Koroška Bela) 9,2, 3. Draga Pogačar (OŠ Žirovnica) 9,4.

300 m: 1. Jožica Horvat (OŠ Žirovnica) 48,5, 2. Ksenija Čop (OŠ Prežihov Voranc) 48,7, 3. Ivanka Filipaj (OŠ Koroška Bela) 49,4.

4x60 m: 1. OŠ Žirovnica 34,0, 2. OŠ Koroška Bela 35,3, 3. OŠ Prežihov Voranc 38,2.

SKOK V VIŠINO: 1. Kati Purgar (OŠ Koroška Bela) 130, 2. Jožica Knaus (OŠ Prežihov Voranc) 125, 3. Zdenka Toman (OŠ Žirovnica) 121.

SKOK V DALJINO: 1. Jožica Sterk (OŠ Prežihov Voranc) 425, 2. Dora Legat (OŠ Žirovnica) 407, 3. Zdenka Gričar (OŠ Prežihov Voranc) 401.

MET KROGLE (3 kg): 1. Enisa Čehajič (OŠ Koroška Bela) 9,75, 2. Francka Bevc 8,88, 3. Tescmija Ališič 8,48 (obe OŠ Prežihov Voranc).

Omeniti velja rezultat Sterkove v skoku v daljino, s katerim bi se med mladinci uvrstila na 2. mesto. Zelo dober rezultat v štafeti 4x60 m so dosegla dekleta iz Žirovnice. Prav tako se je odrezala Čehajičeva v metu krogle in Purgarjeva v skoku v višino, obe s Koroške Bele. Tudi dosežek deklet v teku na 300 m je dober, če

upoštevamo slabo stezo. Skratka, lahko ugotovimo, da so bile mladinke uspešnejše od mladincev, bile pa so tudi številnejše.

Prav bi bilo, če bi ti mladi in nadarjeni atleti in atletinje našli pot v vrste AK Jesenice, kjer bi z redno vadbo in pod strokovnim vodstvom lahko dosegli še boljše rezultate.

Po končanem tekmovalju so zmagovalcem in zmagovalkam podelili lepe diplome Občinske zveze za telesno kulturo.

Po doseženih rezultatih je v ekipnem tekmovalju zmaga OŠ Žirovnica pred OŠ Prežihov Voranc in OŠ Koroška Bela. Občinska zveza za telesno kulturo pa je zmagovalno ekipo nagradila še s pokalom. Drugo in tretje uvrščeni ekipi sta prejeli diplomo.

Ne gre prezreti zavzetosti in truda, ki ga kažejo in vlagajo za razvoj atletike učitelji za telesno vzgojo na naših osnovnih šolah. Tekmovalje je pokazalo, da uspehi niso izostali. Že nekaj let se posebno uspešno uveljavlja atletski aktiv OŠ Žirovnica, ki ga vodi tov. Mlačnik. Letošnji izidi pa kažejo, da Žirovničane že nevarno ogrožata atletska aktiva OŠ Prežihov Voranc in Koroška Bela.

Tekmovalje za občinsko prvenstvo v atletiki za mlajše mladinke in mladince, ki ga je razpisala Občinska zveza za telesno kulturo Jesenice, je pokazalo, da bo atletika na Jesenicah spet lahko dosegla tisto mesto, ki ga je v preteklosti že imela in morda bomo dobili nova imena, ki bodo častno zastopala naše železarsko mesto tudi na atletskih boriščih.

Vibr.

Košarka

Ženske spomladanske republiške prvakinja

Zadnje kolo republiške košarkarske lige v spomladanskem delu tekmovalja je prineslo nekaj presenečenj. Moštvo Kroja je izgubilo srečanje v Postojni z domačim Nanosom, Maribor pa je premagal Elektro v Šoštanju, med tednom pa še Tolmin v Tolminu. Naše moštvo je v sobotnem srečanju z moštvom Trnova spet zaigralo precej boljše in je kljub neopravičenemu izostanku Je-

raja zaslužno premagalo precej razpoložene goste. V soboto moška ekipa igra še prvo kolo jesenskega prvenstva z moštvom AET iz Tolmina, medtem ko je žensko moštvo že končalo prvi del prvenstva na prvem mestu. Ženska ekipa je dosegla pomemben uspeh, saj ima tako v jesenskem delu velike možnosti, da osvoji tudi končni naslov.

Jesenice : Trnovo 66 : 59

Predzadnje uvrščena ekipa iz Ljubljane je bila za naše moštvo trd nasprotnik in le ponovna dobra igra celotnega moštva je pripomogla, da sta obe točki ostali doma. Igra je bila že od vsega začetka izenačena, naši so vodili samo enkrat z večjo razliko v koših. Gostje so predvsem po zaslugi razpoložene Lenarta in trenerja Lokarja

uspeli obdržati ravnotežje v igri in šele v zadnjih minutah so naši priborili odločilno prednost. Tekma je bila izredno dinamična, moštvi sta igrali tehnično zelo dobro in maloštevilni gledalci so ponovno prišli na svoj račun.

Strelci za Jesenice: inž. Senčar 16, Bunderla 4, Koren 19, Vauhnik 24, Božič 3.

Odbojka — zmanjkalo je moči

Večkrat se zgodi, da neka zelo dobra ekipa odpove v najbolj odločilnih trenutkih. To se je našim odbojkarjem pripetilo prav v srečanju z Ljubljano, ki je odločalo o prvem mestu. Že po tradiciji so Ljubljančani za naše fante nasprotnik, ki ga najteže premagajo. Poraz s 3:0 pa je vseeno presenetljiv.

Bergelj, Bogataj, Kavčič, Krevsel, Kučina, Potočnik, Pristov, Rössler in Šmitek so pokazali samo majhen del tistega, kar znajo. Navedeni smo jih gledati igrati vse drugače, z več volje in duhovitosti. Edini izjemi sta bila Šmitek in Bergelj, ki se je spet izkazal z dobro igro v polju. Če bi vsi igrali kot on, bi bil rezultat prav lahko drugačen.

Ljubljančani so že v samem začetku prevzeli pobu-

do v svoje roke. Naši jim niso bili kos ne v igri v polju, sploh pa ne na mreži. Bilo je, kot bi bili jeseniški tolkači brez moči, večinoma pa je njihove udarce zaustavljala blok gostov. Najbolj so domači odpovedali v drugem setu, ko so osvojili samo eno točko. Šele v tretjem setu so se prebudili in pokazali boljšo igro. Toda tudi to ni bilo zadosti, da bi dogajanje na igrišču spremenili.

Ljubljana je zaslužno zmagala in s tem tudi osvojila prvo mesto v spomladanskem delu prvenstva. Jeseničani so z istim številom točk na drugem mestu. Škoda, da niso zmagali na domačem terenu tudi v zadnji tekmi, saj bi tako imeli pred začetkom jesenskega dela tekmovalja spoštljivo prednost v točkah.

V šahu drugi v republiki

Od 13. do 16. junija je bilo odigrano v Fiesi sindikalno šahovsko prvenstvo Slovenije, na katerem je sodelovala tudi ekipa železarn Jesenice. Tega prvenstva se je udeležilo 19 sindikalnih ekip iz Slovenije. Pripomniti pa moramo, da je bilo letošnje sindikalno prvenstvo mnogo kvalitetnejše, saj so nastopile nekatere nove ekipe z močnejšimi šahisti, poleg tega pa so bile nekatere ekipe še okrepljene z boljšimi igralci. Tako da se je v letošnjem letu potegovalo več moštev za prvo mesto in zadostoval je samo en minimalen poraz ali pa nepredvidena nizka zmaga proti mnogo slabšemu nasprotniku in moštvo se ni moglo več vključiti v borbo za najvišji naslov. Tudi naša ekipa je bila eden glavnih favoritov tega tekmovalja in po nesrečnem porazu proti STT in nizki zmagi proti dvem slabšim ekipam se nam je prvo mesto izmuznilo iz rok

ter smo v končni razvrstitvi zasedli častno drugo mesto.

Rezultati ekip železarn:

Železarna Jesenice : Radovljica 5,5:0,5, EMO Celje 4,5:1,5, Kidričevo 4,5:1,5, Celulozar Krško 5:1, STT 2:4, Izvršni svet 2,5:3,5, Stol Kamnik 4,5:1,5, Salonit Anhovo 5:1, Ingrad Celje 4:2, železarna Store 6:0, TAM Maribor 4:2, TOMOS Koper 3,5:2,5, Litostroj Ljubljana 3,5:2,5, železarna Ravne 4,5:1,5, Impol Slovenska Bistrica 5:1, Ruše 5:1, ZZA Ljubljana 3:3, ObSS Vrhnika 3:3.

Kljub odsotnosti dveh dobrih igralcev smo na tem prvenstvu zasedli častno drugo mesto. Posebno dobro pa je igral mladi Zorko na I. deski, saj je od 18 možnih dobil 15 točk, kar je vsekakor velik uspeh za tega mladega šahista. Potrebno pa je pripomniti še to, da so na prvi deski igrali v glavnem znani slovenski šahisti, mojstri, mojstrski kandidati in I. kategorniki.

Končni vrstni red: 1. Izvršni svet Ljubljana, 2. železarna Jesenice, 3. TAM Maribor, 4. Tovarna glavnice Kidričevo, 5. Strojna tovarna Trbovlje, 6. Litostroj Ljubljana, 7. železarna Ravne, 11. ObSS Radovljica 17. železarna Store.

Z.

Tudi poraz deklet

Tudi odbojkarice so razočarale s svojim porazom. Kljub porazu pa bi bilo težko reči, da so bile dosti slabše od Celjank, ki so bile lani slovenski prvak.

Rezultat 3:1 v korist Celjank bi bil lahko tudi v korist domače ekipe, če bi Jeseničanke znale igrati bolj preudarno. Žal pa nekatere igralke odpovedo prav v trenutkih, ki so najvažnejši.

Kljub porazu so dekleta zasedla tretje mesto in bo lep uspeh, če ga bodo zadržale tudi ob koncu prvenstva.

Z. P.

Rokomet Jesenice : Selca 17 : 7

Pred okoli sto gledalcev so domači v postavi: Dragojevič, Mlekuž 5, Vidic 1, Gorup 3, Sturm 1, Prešeren 4, Zmitek 3, Pogačnik, premagali goste iz Selca z rezultatom 17:7.

Začetek zadnje tekme našega moštva proti ekipi iz Selca v letošnjem tekmovalju GRL ni kazal nič dobrega za domače. Jeseničani so v prvem polčasu igrali vse preveč lagodno, misleč, da jim je zmaga že vnaprej zagotovljena. Rezultat ob koncu prvega dela srečanja je bil 6:4 za Selce. Tak razvoj tekme je vsekakor vplival na naše igralce, ki so v nadaljevanju zaigrali veliko resneje in v drugih 30 minutah prejeli samo en gol, dali pa kar 11 in zaslužno zmagali.

S to zmago so jeseniški rokometarji, kot novinci v I. gorenjski ligi, končali prvenstvo na solidnem petem mestu na lestvici, kar pomeni vsekakor lep uspeh mladega kolektiva, ki si s težavo utira pot navzgor.

V naslednjih dneh bo naše moštvo začelo tekmovali v okviru tekmovalja za jugoslovanski pokal na področju Gorenjske. Žal pa nam prvi nasprotnik še ni znan.

D. D.